ПРОМІНЬ

РІК XVII СІЧЕНЬ, 1976 ЧИСЛО 1

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ
РІК XVII СІЧЕНЬ, 1976 Ч. 1
Виходить раз у місяць
Видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Редагує Редакційна Колегія
Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді $6.00
Передплата до інших країн 6.00
Поодиноке число 60

Передплату висилати на адресу:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN
No. 1 JANUARY, 1976 VOL. XVII
Monthly Publication
Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
Edited by Editorial Committee
NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada $6.00
Subscription in other countries 6.00
Single copy 60

Address:
PROMIN
P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

Стор.
Мудреці зі Сходу поклоняються Ісусові 1
Різдвяні вірування і звичаї у різних народів 2
М. Щербак — У Свят Вечір 3
Р. Завадович — Різдвяна мрія 3
Н. Кібець — Святий Вечір 4
Гр. Логвин — Мініятюри древнього кодексу 5
У. Кравченко — Спогади учительки 8
Музейні вісті 12
Між відзначеними 14
К. Зіник — Спомин 14
Maria Tomaschuk — Ukrainian Shristmas Traditions and Superstitions 15
Н. Кібець — Міжнародній Рік Жінки 17
Відділ для дітей 20
Громадська хроніка 21
Святочні побажання ..... від 24 — 33

✣

НА ОБКЛАДИНЦІ — Різдво Христове з Трірської Псалтирі. 1078 — 1087 р.р.

Гл. статтю „Мініятюри древнього кодексу" на ст. 5

✣

ВИДАННЯ, ЩО ЇХ МОЖНА НАБУТИ У ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

1. Батьки і діти — Т. Горохович ..... $ 1.00
2. Блискуча Зоря (про княжну Анну) — Митр. Іларіон ..... $ 0.50
3. Вибране — Г. Мандрика ..... $ 1.50
4. Видатні жінки України — Н. Полонська-Василенко ..... $ 6.00
5. Да Девелопмент оф Юкраінян Класикал Мюзик — Д. Козій ..... $ 0.50
6. Довідник про Союз Українок Канади ..... $ 0.10
7. Листки узорів з мистецької книжки (хрестиками, яворівкою, низин.) ..... $ 0.25
8. Дорогами сорокріччя — Н. Когуська ..... $ 1.50
9. Збірка мат. на 100-річчя з дня нар. Л. Українки $ 2.50
11. Навчаймо дітей укр. мови — Митр. Іларіон ..... $ 0.20
12. На крилах пісень (пісні з нотами на слова Л. Українки) $10.00
13. На роковини І. Франка ..... $ 1.00
14. П'єси для молоді ..... $ 2.50
15. Програма на свято матері ..... $ 1.50
16. Програма на свято книжки ..... $ 1.00
17. Програма для садочків ..... $ 1.50
18. Програма для Мол. Відд. СУМК ..... $ 2.00
19. Програма на свято Л. Українки і О. Кобилянської $ 1.00
20. Про життя і творчість О. Кобилянської ..... $ 0.50
21. Підручник для Надзірної Ради Мол. Від. СУМК $ 7.00
22. 50-річчя здобуття громадських прав — Г. Янішевська ..... $ 0.75
23. Релігійні мотиви у творах Л. Українки — Н. Когуська ..... $ 0.50
24. Статут Союзу Українок Канади ..... $ 0.25
25. Твори Л. Українки (в англійській мові) — КУК $ 7.50
26. Три сильветки — Л. Білецький ..... $ 1.50
27. Українська господиня (куховарські приписи, старе видання) ..... $ 0.50
28. Українські коляди (з нотами) — С. Яременко $ 0.75
29. Українська жінка в хореографії — М. Пастернакова ..... $ 3.00
30. Чверть століття (історія СУК), тверда оправа $ 2.50
31. Чверть століття (історія СУК), м'яка оправа $ 1.50
32. Чарівний діямант — М. Погідний-Угорчак ..... $ 2.00
33. Юкраініан Ембройдери ..... $ 7.00
34. Юний Скоморох (п'єси для молоді) ..... $ 6.00
35. Я вернуся (стрілецькі оповідання) — О. Крамар $ 0.50
36. Українські хресні імена (в англійській мові) — Р. Ґаук ..... $ 1.00

Також на складі маємо:

Візитівки (плейс карс) зі смолоскипом (тузин) $ 1.00
Жетони з портретом Л. Українки ..... $ 0.25
Конверти з листовим папером, що на ньому смолоскип ..... (тузин) $ 0.75
„Смолоскип" — відзнака Союзу Українок Канади $5.00
Срібні ложечки зі смолоскипом $6.50

Адреса Централі:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada.

ПРОМІНЬ

РІК XVII СІЧЕНЬ, 1976 ЧИСЛО 1

Мудреці зі Сходу поклоняються Ісусові

Євангелія Св. Матвія

Коли Ісус народився у Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то мудрці зі сходу прийшли в Єрусалим, кажучи: Де є цар жидівський, що народився, бо ми бачили його звізду на сході і прийшли йому поклонитися. Почувши це, цар Ірод занепокоївся і весь Єрусалим з ним. І зібрав всіх первосвящеників та книжників народу і допитувався: В Вифлеємі Юдейськім, бо так написано пророком: І ти, Вифлееме, земле Юдова, ніяк не єси найменший між княжими містами; бо з тебе вийде вождь, що правитиме моїм народом Ізраїля. Тоді Ірод тайком призвав мудрців і запитував їх пильно про час, коли їм явилася звізда; і послав їх в Вифлеєм, кажучи: Ідіть і пильно розвідайтеся про дитя; а коли знайдете, сповістіть мене, щоби і я пішов та поклонився йому. А вони вислухали царя і пішли. І ця звізда, котру побачили на сході, ішла перед ними, аж прийшла і станула з верху, де було дитя. А побачивши звізду, зраділи дуже великою радістю. І як увійшли в дім, побачили дитя з його матірю Марією, впали і поклонилися йому; відкрили свої скарби і принесли йому дари: золото, ливан і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, іншим шляхом вернули до своєї країни.

Колядки

Ой дивнеє народження Божого Сина:
Породила Ісуса Христа Діва Марія,
Породивши і сповивши, лягла спочивати.
Зіслав Господь три янголи Христа доглядати,
Ой співали три янголи, з неба летючи,
В ясну зорю оповивши, Христа несучи:
„Не жахайся, Божа Мати! Се янгольський глас!
Приймай Дитя Рожденое на руки при нас".
А янголи Божим духом ріки розлили,
Що ік Різдву Христовому сади зацвіли.
Ой зацвіло всяке древо й усякі квіти, —
Здивувались старі люди, ще й малії діти.
Добрий вечір тобі, пане господарю,
Радуйся,
Радуйся, земле, —
Син Божий народився!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Всьому нашому членству у відділах і членкам провінційних управ Союзу Українок Канади, нашій редакторці, пані Наталії Когуській та всім читачам „Променя", нашому духовенству, на чолі з Високопреосвященнішими Владиками Української Греко-Православної Церкви в Канаді, всьому членству об'єднаному в Союзі Українців Самостійників, всім українським родинам у Канаді й діяспорі та на Рідних Землях України, БАЖАЄМО

Веселих і радісних Свят Різдва Христового
та щасливого Нового 1976 Року!

ЗА ЦЕНТРАЛЬНУ УПРАВУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ:

Анастасія Шемелюк, голова **Стефанія Пауш,** секр.

Різдвяні вірування і звичаї у ріжних народів

Різдво — це сьогодні найбільше християнське свято. Деякі народи святкують його краще чим свято Воскресення.

Сьогодні! А давніше?

В перших віках християнства не святковано Божого Різдва окремим святом з тієї простої причини, що первісні християни не знали дня народин Ісуса Христа. Щойно в 335 році римський папа Ліборій дав почин до святкування Народин Спасителя Світу. День 25 грудня признано Днем Народин. З часом скромне свято перемінилося у величавий празник, довкола якого зріс ряд народніх леґенд і вірувань та звичаїв.

**
*

Ніч перед Божим Різдвом, це ніч повна чарів і див. В цю ніч вода в джерелах і озерах перемінюється у мед, або вино, а деколи й у плинне золото (ірляндське повір'я).

Бретонська леґенда згадує, що в ніч Різдва розцвітає цвіт папороті (подібно як в нас в ніч на Івана Купала).

Чехи і лужичани вірять, що під снігом розцвітають прегарні квіти, птахи співають людським голосом, а затоплені дзвони плачуть на дні замерзлих озер.

В Еспанії, в ніч Різдва кладуть свої черевички на бальконі, в святій вірі, що ніччю вулицями переїде трьох королів і наповнить їх солодощами та подарунками. Тому ранком першого дня свят еспанські бальконі переповнені ляльками, дерев'яними кониками, олов'яними жовнірами та іншими забавками.

В Сербії невинні дівчата ходять по воду до озера, бо вірять, що в день святої вечері ангели літають над озерами і благословлять їх. Ту воду п'ють серби при святій вечері.

**
*

Не всі народи їдять пісну святу вечерю. Цей звичай принявся головно у слов'ян. На заході, в Франції та Англії, головна страва на святий вечір це м'ясо, передовсім традиційний індик. У Франції звичай велить подати ще кишку з крови і солонинки.

Француз святкує в каварнях, ресторанах, на вулиці, — він не зносить самоти. В Англії святкують вдома, в тіснім родиннім гуртку.

В Німеччині, після вечері, молоді й старші гуляють довкола ялинки. Кожну жінку, яка знайдеться під галуззям ялинки, чоловік (мужчина) має право поцілувати. Такий є прастарий звичай.

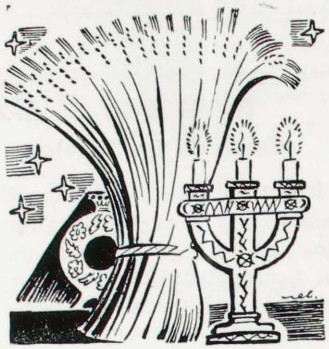

В Італії, в навечер'я свят, таємнича Бефана (наш св. Миколай) роздає чемним дітям дарунки. В руках держить вона мітлу, на пам'ятку, що свого часу, коли трьох мудреців просило її йти з ними до Вифлеєму, вона відмовилась, бо не замела була ще своєї хати.

В день святого вечора жоден корабель у Фінляндії не кине пристані. Всі моряки святкують дома. Ранком, першого дня свят запалюють фінляндці свічки в своїх вікнах та рисують знак хреста на дверях.

В Ляпонії, один з поважніших мешканців оселі, зодягнений в рибальські сіти відвідує помешкання й глядить, чи всі святкують як слід, чемним дітям дає дарунки.

В Румунії господині печуть колач, якого форма зображує Боже Дитя в пеленках. В середині колач наповнюють медом та горіхами. В день Різдва, румуни кроплять двері своїх домів свяченою водою. До цієї церемонії просять священика, якого відтак щедро гостять.

В Чехах діти кладуть на поріг тарілки, щоб св. Миколай, коли зійде на золотім шнурі з неба, наповнив їх дарунками.

Різдво для шведів це час загальної згоди. Під час святої вечері, шведи здіймають своє взуття, яке кладуть разом поруч, як символ згоди. Того дня навіть парляментарні посли з опозиції, поборюючих себе взаємно партій, в примірній згоді святкують разом.

**
*

А наше Різдво?

Як тільки на небі засяє перша вечірня зірка, малий хлопчина вносить у хату в'язку сіна та соломи. Сіном устелює господиня стіл та долівку під столом, солому стелить по хаті. По рогах стола кладе головки часнику та жмінку ко-

нопляного сімени. Це все прикриває білим обрусом.

Господар вносить Дідуха, цебто святочний сніп пшениці, вітає всіх домашніх з Святим Вечером та Різдвом і ставить Дідуха на почеснім місці „на покуті".

Господиня укладає на столі хліби, на них колач і дві топки соли. Дівчата вносять страви: солений біб, традиційний борщ, риба, вареники з капустою, вареники з сливками, голубці, узвар з сушених овочів, горох, квасоля, пампушки, головне місце займає куття — зварена пшениця з медом — всіх 12 традиційних страв.

З кожної страви бере господар трошки в миску, домішує муки, або ґрису, солить і несе худобі. В кого є пасіка йде до пчіл і дає їм минулорічний мед.

Тепер вже всі засідають за стіл. На першому місці господар і господиня, дальше їх діти, найближча родина. Господар встає, проводить молитву, вітає родину з святками і складає побажання, щоб в добрім здорові діждати наступного Святого Вечора.

Зачинається вечеря. Перша страва це кутя, при якій присутні складають собі взаємно побажання.

Після вечері всі встають та молитвою дякують Богові. Як є бідні, сусіди — гості чи захожі, беруть у кошик останки святочних страв і йдуть додому. Дівчата і хлопці — домашні починають співати колядок. Лягаючи спати, кладе господиня на одному кінці стола 2 хліби, колач та сіль. Там вони залишаються до Нового Року.

У Святий Вечір всюди панує святочний настрій. Зате самі свята переходять під знаком загальної веселости. Господарі гостять себе взаємно, празникують, гуторять, а молодь безжурно гуляє. Хлопці ходять з вертепом та звіздою. Молодь колядує. Гостинні господарі просять у хату, частують. Хати дрижать від веселих співів.

Микола Щербак

У СВЯТИЙ ВЕЧІР

Як я чекав їх, цих хвилин святкових,
В Господній вечір — хвиле золота! —
Коли зібрались у широкім колі
Уся сім'я, привітна і проста;
Коли так ясно пломеніяли свічі
У світлій хаті і в душі моїй;
Коли так щиро я дивився в вічі,
Майбутній долі, сповнений надій!...
Тоді Свят-Вечір, як у Божім раї, —
В своїй господі і в своїм гурті —
Не думав я, що є світи безкраї,
Що хтось без рідних, хтось шука путі...
Не знав, не думав, що до сліз, до болю,
Хтось мучиться, хтось корота літа,
Що десь комусь зима у сніжнім полі
Не тільки шлях, а й стежку заміта...
Тепер я знаю!... Доля хилить плечі,
Лукава доля — в вихорі доріг...
Та вірю, вірю: знов у Святий Вечір
Переступлю свій батьківський поріг!
І знов збереться у широкім колі
Уся сім'я, привітна і проста!...
Як я чекаю цих годин святкових
В Господній Вечір, — хвиле золота.

РІЗДВЯНА МРІЯ

Різдво — і свічка, і пахуче сіно,
Кутя, колач, горіхи на помості...
Здається, що далека Україна
Прийшла до нас у гості.

Прийшла і заспівала нам колядку
Про те, що Бог Предвічний народився,
Прийшла, щоб пробудити в серці згадку
Про рідні гори, і Дніпро, й Полісся —

...щоб нам заграли звідти — з далечіні
Різдвяні дзвони Києва і Львова
І кожного села, що в Україні
Стрічало піснею Різдво Христове —

...щоб забриніли нам подільські ниви,
Щоб зашуміли хвої Верховини,
Де ми в дитинстві радісні й щасливі
Різдво стрічали у гурті родини —

...і щоб причулися крізь шум завії
Різдвяні з рідної землі привіти:
„Ми ще живі! Не тратимо надії!
Христос рождається! Славіте!"

Роман Завадович

З нагоди ґрадуаційного бенкету-балю Курсів Українознавства у Ст. Кетеринс, Онт.

Кожного року відбувається у нас ґрадуаційний бенкет-баль, на якім відмічуємо наших молодих студентів-ґрадуантів, які надзвичайно гарно пописались у своїх досягненнях на полі українства, чим принесли багато радости батькам, приятелям і громаді. Такий ґрадуаційний баль-бенкет відбувся у Ст. Кетеринс в м. травні 1975 р.

Серед тогорічних ґрадуантів була відмічена студентка Оля Кіслюк, дочка Мирослави і Сергія Кислюк з Ніяґара Фалс, а також люба внучка пані Фрозини Козак.

Панна Оля Кислюк (при мікрофоні) склала подяку всім тим, що причинились до такої події, а зокрема оцінила працю тих осіб, які подбали про такі курси українознавства, де молодь українська має нагоду глибше пізнати свій народ, його історію, його культурні цінности та збагачувати себе таким знанням, якого деінде не можна набути. В цім розуміється велика також заслуга добрих учителів, чим і закінчила своє слово панна Оля.

Оля Кислюк

З цієї нагоди вітаю й я усіх студентів-ґрадуантів школи українознавства у Ст. Кетеринс, складаю їм ґратуляції з нагоди успішного закінчення науки та бажаю їм усім багато успіхів.

Р. Козак

Рома Франко заступником голови Державної Фільмової Ради Канади

Пані Рому Франко, професора Саскачеванського Університету в Саскатуні, покликано на пост, заступника голови Державної Фільмової Ради Канади. З тієї нагоди державний секретар Дж. Г. Фолкнер переслав пані Франко ґратуляційну телеграму. В офіційному повідомленні про цю номінацію підкреслено осяги пані Франко на полі студій і навчання мов, а зокрема її авторство спонзорованих Централею Комітету Українців Канади матеріялів для навчання української мови зорово-слуховою методою в державних школах Канади.

Пані Франко покликано на члена Дирекції Державної Фільмової Ради Канади перед трьома роками на рекомендацію Централі КУК. Цей мандат тепер продовжено на дальших три роки. Як відомо, Державна Фільмова Рада Канади за старанням Централі КУК перевела адаптацію українських текстів 9-тьох фільмів її продукції. Крім того цього року з її продукції інавґуровано півгодинний документальний фільм про українців Канади п. н. „Степами я не ходив ніколи", оснований на історії 4-ох ґенерацій родини Карасевичів з Вінніпеґу.

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

(Старинна полтавська колядка)

Нова радість стала,
Що на небі хвала:
Звізда ясна над вертепом
Увесь світ осіяла.

Пастушки з ягнятком
Перед тим Дитятком
На колінця припадають,
Царя-Бога вихваляють.

Ой Ти, Царю, наш Царю,
Небесний Владарю,
Даруй літа щаслливії
Цього дому господарю.

Цьому господарю
І цій господині,
Щоби вони рік від року
Щасливо прожили.

Щоб і хліб родився,
Щоб і скот плодився,
Щоб господар цього дому
Та нічим не журився.

МІНІЯТЮРИ ДРЕВНЬОГО КОДЕКСУ

Серед ілюстрованих рукописів, зв'язаних з мистецтвом Києва XI ст., особливий інтерес являють мініятюри так званого Кодексу Гертруди або псалтирі Егберта, що тепер зберігається в археологічному музеї м. Чівідале в Італії. Ця псалтир була спочатку написана і оздоблена 34 мініятюрами на замовлення трірського архиєпископа Егберта (977—993 рр.). Пізніше, невідомо яким чином, вона стала власністю польської принцеси Гертруди, доньки Мєшка II. Ставши дружиною князя Ізяслава, сина Ярослава Мудрого, вона, можливо, привезла з собою в Київ названий рукопис, до якого було додано на початку 14, а в кінці 29 аркушів молитов Гертруди з п'ятьма мініятюрами, що їх виконали наші вітчизняні майстри. Ось уже скоро сто років, як мініятюри привертають увагу вченого світу, і чим далі більше зростає інтерес до них. Досі у нас публікувалися лише фото відбитків цих мініятюр і тільки завдяки зусиллям М. Бажана, головного редактора монументальної шеститомної „Історії українського мистецтва", з Італії одержано кольорові діяпозитиви, які дають можливість вперше опублікувати їх в кольорі за оригіналами. Природно, нас цікавлять саме ці п'ять мініятюр, написаних на пергаменті. Знавці мистецтва досі не мають одностайної думки про те, хто й де їх написав. Німецький дослідник Газелоф, який перший дослідив псалтир, прийшов до висновку, що вони написані у Києві (Saurland H. V. Gaseloff. Der Psalter Erzbischof Egberts von Trier — Codex Gertudianus in Cividale. Trier. 1901). Кондаков пов'язував їх з Володимир-Волинським або Луцьком, Кондаков Н. П. Изображение княжеской семьи в миниатюрах XI в. СПб., 1906), а М. Сичов — з Володимир-Волинським або монастирем св. Якова в Ревенсубургу на Дунаї (Н. Сычев. Искусство средновековой Руси. „Искусство всех времен и народов". М. 1929).

Іконографія мініятюр зв'язана з візантійським та романським західним мистецтвом. На заході мініятюри в псалтирях мали, як правило, молитовний характер, а у нас — тлумачний. Ось чому західного типу псалтир, опинившись в Києві, поповнилась новими мініятюрами не тільки молитовного характеру, а й тлумачного.

Щоб зрозуміти іконографію та зміст мініятюр, треба сказати кілька слів про історичних осіб, так чи інакше зв'язаних з нашою пам'яткою.

Після смерті Ярослава Мудрого феодальні усобиці в Київській Русі спалахнули з новою силою. Ізяслав, який за феодальним правом займав великокнязівський стіл, у 1073 р. силою вигнав з Києва Святослава. Серед багатьох трофеїв останній захопив „Ізборник", написаний на замовлення Ізяслава, наказав вшити туди кілька аркушів пергаменту і намалювати себе з родиною. Цей рукопис відомий як „Ізборник" Святослава 1073 р. Літопис оповідає, що Ізяслав змушений був втікати „в ляхи со іменієм многим"... А втікав він „в ляхи", бо, як сказано в Патерику, „бисть бо сія княгиня ляховиця, дщерь Мєшка II, отже Ізяслав сподівався на допомогу родичів у боротьбі проти Святослава, „уповая багатством многим, глаголя, яко сим налізу (дістану) воїнів'. Але „все взявши у него ляхове, показаше йому путь від себе". Ізяслав подався в німецькі краї, де пробув близько трьох років. У 1075 р. він мав побачення з німецьким імператором Генріхом IV в Майнці, якому підніс, за висловом літописця Ламберта Ашефенбурзького „незчисленні багатства із срібних та золотих речей, дорогоцінних паволок і прохав у нього допомоги" Імператор прислав посольство до Святослава на чолі з Бурхардтом-препозитом церкви в Трірі. Щоб відхилити Генріха IV від союзу з Ізяславом, Святослав у свою чергу щедро обдарував його. Отже, подарунки обох братів опинилися в руках Генріха IV, якому пощастило погріти руки на ворожнечі рідних братів.

В Німеччині родина Ізяслава — Гертруда та сини Ярополк і Святополк — жили у великого феодала Дедо Остмаркського, з пасербицею якого Іриною Кунігундою одружився Ярополк. Генріх IV пізніше взяв за дружину сестру Ярополка — Парасковію. В 1074 р. Ізяслав послав Ярополка до папи Григорія VII з посольством, маючи на меті заручитись його підтримкою в боротьбі проти Святослава. Помер Ізяслав у 1078 р. Ярополк князював у Вишгороді, потім у Володимирі-Волинському, звідки був пізніше вигнаний Ростиславичами, потім поневолений Володимиром Мономахом і після сварки з ним знов мусів тікати до Польщі. Звідти він повернувся 1085 року і десь наприкінці його або на початку нового був підступно вбитий найманим убивцем — своїм слугою Нерадцем. Похований Ярополк у церкві Петра в Дмитрівському монастирі в Києві. Так закінчилася його трагічна одіссея. Як жертва феодальних усобиць,

що люто шматували країну, він був канонізований. У боротьбі кожна з сторін зверталася по допомогу до божественних сил. Саме цим зумовлений характер мініатюр, до розгляду яких ми переходимо.

На першій зображено апостола Петра, до якого в молитовній позі звертаються Ярополк та Ірина, а до ніг припадає „матір Ярополча". Апостол Петро намальований на золотому тлі в пурпурному гіматії, дуже густо вкритому золотими штрихами-асистами. Він стоїть на зеленій поземлі, розписаній цяточками червоних квітів. Ярополк одягнутий в малиновий каптан та підперезаний золотим поясом. Пояс та кайма на каптані із золотої тканини, оздоблені дороцінним камінням — сапфірами та рубінами. На каптані виткані золоті квіти крину. І корона і червоні чоботи в Ярополка такі, як на імператорах або королях. Не менш пишно вбрана княгиня. Вона в блакитній сукні з золотими берегами, прикрашеній дорогоцінностями. Зверху накинута парадна одіж — лор. На руках у неї, як і в Ярополка, золоті браслети. Ярополкова мати, якої молитви „за сина Петра" (Ярополк — княже ім'я. Петро — по хрещенню) та „за військо сина Петра", зустрічається в псалтирі двічі. Очевидно, вона палко любила його і бажала йому найбільших успіхів — тимто так щиро припадає до ніг Петра, молячи за сина. На ній малиновий феряг, зверху якого накинута золототкана мантія, застібнута круглою фібулою. В неї так само золоті браслети та червоні чоботи. В широкій та енергійній манері майстра, що зобразив Петра, відчувається фрескіст. Другий мистець, автор мініатюри „Різдво", як гадає В. Лазарев (История русского искусства, т. I, М., 1953) дописав до Петра постаті Ярополкової матері, Ярополка та Ірини. Його пензлю належать також „Розп'яття" та „Христос у Славі'.'. Для нього характерним є сплав візантійських і романських форм. Він, найбільш обдарований серед авторів мініатюр, захоплюється мережчастю, буйністю яскравих білих, блакитних, світлозелених, червоних та синіх барв і золота. В його творіннях все горить, сяє і переливається, немов дорогоцінна емаль. Мимоволі приходять на память аналогії з найкращими київськими пам'ятками. Найдосконалішою є мініатюра „Різдво". Сцена зображена на тлі величної триверхової церкви, яка нагадує храм в заставці „ізборника" Святослава (1073). Така форма заставки є плодом творчості київських майстрів, що оригінально перетлумачили візантійський прототип. Хоча за іконографією „Різдво" — типово візантійське, однак майстер не сліпо дотримувався канону, а самостійно творив у тих формах і тими прийомами, до яких звик. В абрисі верхів відбились, очевидно, реалії київської архітектури, наприклад, бічні трикутні фронтони замість півкруглих закомар. Він невичерпний у вигадці та компоновці деталей. Якщо „Різдво" є немов іконою в пишному кіоті-заставці, то „Розп'яття" нагадує емалеві шати на євангелії. В центрі — розп'яття. На рогах закомпоновано в колах чотири зображення євангелистів; поміж колами буйно стелиться барвистий орнамент. Вся пря мокутна площина мініатюри обведена дрібноорнаментованим бордером з квітками крину на рогах.

Інакше вирішує він композицію мініатюри, на якій намальовано Вседержителя у Славі, що коронує Ярополка та Ірину. В центрі — велична монументальна постать Христа, до якого св. Петро та св. Ірина підводять своїх тезоіменитих клієнтів. Над ними — постаті ангелів. На Ярополкові — пурпурна мантія. Так само урочисто і парадно одягнена Ірина Н. Кондаков, детально аналізуючи, що зображене „вінчання Ярополка на велике княження, яке може бути прирівняне до царства". Це особливо переконливо звучить після того, як С. Висоцький відкрив у Софії Київський напис-графіті про смерть Ярослава Мудрого з титулом царя (С. Высоцкий. Древнерусские надписи Софии Киевской. К., 1966).

Нарешті третьому майстрові належить мініатюра Богоматері типу Печерської. Якщо автор св. Петра захоплюється монументальними формами, а автор „Різдва", закоханий в мережчату зливу іскристих яскравих барв, ювелірно розробляє деталі та заповнює найменше місце, то автор „Богоматері Печерської", навпаки, вміє цінувати площину, створюючи лише золоте тло і протиставляючи йому орнаментовані береги та ювелірно розроблені золотий трон і складки одягу з золотими асистами. В мініатюрі з великим тактом поєднані м'який тон золотого тла з пурпуром мафорію та синім кольором хитона, блакиттю завіси і плямами полум'яної кіноварі на подушці й чобітках. Обличчя мають прегарний охристо-зеленуватий тон з червоним рум'янцем. Завдяки тому, що Богоматір намальована одна, її постать має особливо урочистий вигляд. Можливо, на мініатюрі ми бачимо саме той тип Богоматері Печерської, який був апсиді Успенського собору Києво-Печерської лаври близько 1088-89 рр., що свідчить про глибокі ідейні та мистецькі зв'язки майстра з київським середовищем. Відповідаючи на запитання, де і

хто намалював ці мініятюри, ми схиляємося до думки, що вони виконані в Києві та Володимир-Волинському. Вони не могли бути створені в Луцьку, який в XI ст. ще не був значним культурним осередком, де існувала б значна малярська школа з своїми традиціями. Тим більше вони не могли бути намальовані за межами нашої батьківщини. Це доводять яскраві риси, що мають в основі київські традиції, зокрема зв'язок з емальєрним мистецтвом як у стилі, так і в характері образного мислення майстра „Різдва", на формування мистецького кредо якого глибокий вплив мали київські емалі та мозаїки і фрески. „Богоматір Печерська" — теж твір киянина і на цьому сходяться всі дослідники. Лише той, хто малював Петра, на нашу думку, походить з Володимир-Волинського. Якраз в його роботі найбільш помітні романські риси. Це цілком природно, зважаючи на близькість Володимир-Волинського до країн Заходу. Наявність романських рис у останніх двох майстрів пояснюється тим, що твори західного мистецтва не були рідкістю при дворі київських князів (як і їх знайомство з культурою Заходу). Очевидно, в руках майстрів були рукописи не тільки візантійського походження та вітчизняні, написані за розпорядженням Ярослава Мудрого, а й західні. На наш погляд, автори „Петра" і „Різдва" працювали разом, а „Богоматір" створював один художник. Ми схиляємося до думки, що перший з них брав участь у створенні мініятюри „Христос у Славі" разом з автором „Різдва". На користь цього говорять загальна мистецька концепція, сувора ієрархічність, сильне романське забарвлення.

Аналізуючи стиль мініятюр, зіставляючи окремі деталі, колористичну гаму „Різдва" та „Розп'яття" з вихідною мініятюрою „Ізборника" Святослава 1073 р. — з святителями, ми приходимо до висновку, що три названі мініятюри походять принаймні з однієї майстерні, якщо не з одних рук. Адже захоплений Святославом в Києві „Ізборник" належав Ізяславу і виконувався в княжій майстерні, а може і в майстерні Дмитрівського „отнього" монастиря. В такому разі стають цілком зрозумілими не тільки разюча стилістична схожість, але й ідентичність „почерків", нахил до емальєрної ювелірної розробки деталей, замилування в радісному колориті, в народній узористості і „килимових" композиціях та орнаментальності всього аркуша як у „Різдві" та „Розп'ятті" псалтирі Гертруди, так і в названій мініятюрі „Ізборника" 1073 р. (зберігається в Московському історичному музеї). Мініятюри виконані між 1078 і 1087 рр. — в часи високого піднесення відчизняного мистецтва. Величезні за розмахом мистецькі ансамблі, здійснені за Ярослава Мудрого, дали велетенський поштовх розвиткові й формуванню місцевих майстрів. На цих роботах виросли і змужніли численні київські будівничі, художники й емальєри. Ми гадаємо, що вже за Ярослава Мудрого в будівництві, особливо у прикладному і декоративному мистецтві переважали, якщо не вмінням, то числом, місцеві мистецькі кадри. Вони проявили себе і в архітектурі, створюючи оригінальні храми, як Дмитрівський і Михайлівський та Успенський собори, і в мистецтві — розписи Успенського собору Лаври та названі рукописи. Саме впливом і перевагою київської місцевої стихії пояснюється наявність в розглянутих мініятюрах експресії в руках, присадкуватих пропорцій, енергійно прокреслених складок, узористості і барвистості. Кондаков слушно вказував, що вже „в XII ст. ми ясно бачимо скрізь пробудження національних кшталтів на грунті засвоєної і переробленої традиції візантійського мистецтва". Письмо наших мініятюр не має повної схожості ні з візантійською технікою, ні з візантійською манерою другої половини XI ст.

Очевидно стиль наших мініятюр зумовлений не стільки копіюванням західних зразків, які наслідували візантійські оригінали, скільки вільною творчістю наших майстрів, які, оволодіваючи висотами світової мистецької культури (як східної, так і західної) поступово звільнялися з-під гіпнотичного впливу візантійського мистецтва, знаходячи і виробляючи свою власну мистецьку мову. Вони були першими провісниками національного мистецтва і пізніше владно заявили про себе в художньому ансамблі михайлівських фресок та мозаїк, у творчості талановитого київського художника Алімпія.

Григорій Логвин

З приводу річниці смерти мого земляка, бл. п. Сергія Полікши, складаю на пресовий фонд журнала Промінь" $6.00. **Соня Кушляк,** Селкірк, Ман.

— — —

Складаємо нев'янучий вінок у пам'ять нашої незабутньої любої доні, бл. п. Славки Цюник, яка згинула у нещасливім автомобілевім випадку 18 грудня 1969 року. З великою пошаною і любов'ю згадують свою дорогу маму діти покійної — Роман, Галя і Люба та сестри Ольга і Леся та брат Богдан.

У світлу пам'ять покійної складаємо $13.00 на журнал „Промінь".

Вічна Тобі пам'ять, дорога наша Славцю, а ми Тебе ніколи не забудемо. **Твої тато й мама Світальські,** Вотерфорд, Онт.

Уляна Кравченко

СПОГАДИ УЧИТЕЛЬКИ

(Продовження)

Жаль мені лишати свої писання і книги, а також жаль затрачувати спогади львівських вечорниць. Якраз другого лютого були іменини моєї товаришки. Її батько радник двору Гіртлер, а брат уже прокуратор; вони мешкають у тій каменици при Чарнецького, 24 ч., що й мій вуйко, теж радник двору. Щороку в цей день у п. Гіртлерів великий баль; розуміється, обов'язково мусіла бути й я. Милі спогади про цей день, не так про танці, за котрими я ніколи не пропадала, але бували в них дійсно інтелігентні люди, окрім зі світу правників, артисти та молоді літерати, репрезентанти „кола літерацького". Розмова з ними про нові течії, напрямки в європейській літературі, хоч я більше була наукою зайнята, все була для мене мила. А тепер і спомини про них...

В неконче веселому настрою убираю чорну коронкову сукню, прибираю її лише густо гірляндами блідорожевого цвіту акації, на шию разки дрібних перлин і в волосся вплітаю перлини. Перли — по цвітах — одинока люба мені прикраса. Ще лакерки, рукавички, віяльце — усе те разом у дзеркалі показувало напівжалібний, але дуже елеґантний стрій. Гарні рамці, дібрані до образу, підносять звичайно його вартість. Відколи я тут, у Бібрці, бачу себе тільки в буденному, робочому одязі; поглянувши в дзеркало, зазнала я дивного враження. Мені здалося, що бачу когось давно знайомого, та не можу пригадати собі, кого це я бачу. З блідим усміхом жду першого слова від цієї, що її бачу перед собою в дзеркалі...

Священик із жінкою приїхали по мене. Перед десятою були ми в залі. Музика грала вальса, і я знайшлась у вирі тих, що танцюють без упину. Несподіванкою була для мене стріча з двома академіками правниками — і то, власне, з тими, що бували у радника двору Гіртлера на вечорницях. Під впливом музики і цеї несподіванки щез мій меланхолійний настрій, розжеврілися іскри із вогнів, притаєних у моїй душі. Досі не знайомі мені тутешні молоді люди представлялися, вписували свої імення до карнету, ждали на хоч одну „туру" вальса... Всі кадрилі, лянсієри маю ангажовані аж до рана майже в перших хвилинах.

— Ви втомлені; ходіть на оранжаду, — каже моя опікунка їмость добродійка.

Сидимо хвилину в залі, де буфет, при окремому столику.

— Нічого не бачите?

— Це чуже товариство, і трудно мені робити завваги. А проте я танцювала багато.

— А я мусіла в тім часі заспокоїти цікавість усіх дам-паньматок. Всі мені ґратулювали, гадають, що Ви моя сестрінка Ірма з Буковини; я її справді сподіваюся. Правдива румунка, кажуть, танцює з темпераментом; видно, панна з великого світа. Зі строю та вигляду признають Вас королевою вечорниць. Ніхто не вірить, що Ви тутешня учителька.

Прийшов від зеленого столика до нас пан-отець.

— А хто б то був сподівався. Коли я просив, щоб Ви були на вечорницях, відтак боявся, щоб Ви тут, незнайомі ще й товаришами обмовлені, не продавали „петрушки". Та з Вас, бачу, тиха вода; всім тут так нагально завернула голову, не тільки молодим дансерам, і старі вставали від карт, між іншими й сам староста дивився, як танцюєте, неначе яка фея.

Мимо того мойого „королівства", гарної забави я просила своїх опікунів, щоб ми коло першої непомітно могли від'їхати додому. Не хочу... Завтра починається другий курс; неспосібно буде починати роботу.

Музика грала, і гарна забава була заповнена до білого рана; однак я не пожалувала, коли ми непомітно вийшли. А коли знайшлися під зоряним небом, — ніч така ясна, зимова, — я була вдоволена, що я сильніша над принади покуси.

Слова Канта якраз тепер я відчула. Дві гарні речі в природі: небо роз'яснене зорями і почуття обов'язку у серці людини...

Але добродійка полошить мій настрій:

— Через Вас я стала свахою і буду мати непотрібні видатки. Згадайте, хто Вам освідчився.

— Навіть не стараюся відгадати, ледве пам'ятаю котрого.

— Ви такі скриті... а се давня любов: Гордієнко, цей ніби Ваш противник, просив, щоб таки зараз говорити з Вами, бо він завтра від'їздить на нову посаду.

— Повинен був від'їхати вже сьогодні, щоб завтра бути вже в школі, — кажу.

— Тиха вода, тиха вода, — повторяє панотець. — Гордієнко хвалився, що в першій хвилині умів Вас оцінити та розуміти Вас, що Ви вмисне не бажали знайомства з маломіською інтеліґенцією; це занизька сфера для літератки. Одначе він також поет і вважає себе гідним Вашої руки.

VIII

В полудне був справді Гордієнко в нас і з першою, і з прощальною візитою.

Намагався побороти помітний іще по забаві до світанку "Katzenjammer" — та говорити поважно, без звичайних буршівських дотепів.

Жалує, що саме тепер мусить ізвідсіль виїхати, коли мав нагоду мене бачити такою, якою бачив мене в уяві. Признається щиро, мов на сповіді, до всіх прогріхів: був тут через півроку пружиною всіх інтриг і скандалів; мені в школі всілякими сплетнями перед управителем шкодив, докучав...

— І в касині зле говорив я про Вас, та Ви самі винуваті: я знав Вас і з оповідання, і з вигляду, як Ви були у Львові, і мав Вашу світлину, але Ви так ігнорували і мене, і всіх... Якби не те, були б Ваші відносини і життя Ваше через цей піврік уложилося зовсім інакше.

Зі справжнім здивуванням побачила я свою світлину в брилоку при його годиннику: була це мала світлина з табльо матуристок.

— Це моя тайна, звідки я її дістав; здобув її, не знаючи ще Вас особисто.

— Яку ж ціль мали Ви спеціяльно докучати мені, а крім того, воювати зі всіми?

— Проти Вас — це, може, пімста... за байдужість; може, побоювання пристрасті, що огортала мене на Ваш вид. А інші справи — це була моя втіха, коли знялася найбільша буря між партіями. Учительство за мене стояло високо, і широкі круги інтересувалися ним. Про мої фейлетони і сатири говорять ширші круги... Прошу відповіді на моє прохання, передане вам учорашньою Вашою опікункою.

— Дивує мене, що Ви, смілий і славний переможець жіночих сердець, оце питаєте мене так по давньому звичаю — через сваху. Де є взаємність, там не треба свахи. Ви без питання могли догадатися, яка моя відповідь. Я через півроку не грала ролі; я така, як є: про подружжя зовсім не думаю. Вільна, незамужня, відчуваю біль через суперечність ідеалу і буденного життя. Все, що мене окружає, здається мені пусте, марне. Що ж було б зі мною, якби я прийняла обов'язки жінки. Хочу бути вільна. Шукаю іншої цілі...

— Якої?

— Я не привикла перед ніким сповідатися. Про себе з ніким не говорю... Шукаю цілі... Якої? Авжеж світляної цілі... рубця, крайчика веселки досягаю.. І знання дуже, дуже принаджує мене, чиста наука і мистецтво. І моя праця в школі мені мила. Розгортається в мені почування, мов ватра велика, почування, що обіймає не одиницю, але все, що велике, гарне... І в ваших виставах я брала б участь, коли б воно було для ідеї, що дорога мені, коли б я цією працею могла зменшити недолю людей. Не кажу Вам ні нікому про свою ідею; її люди покищо бояться... Покищо рада б я вихованням нового покоління прискорити, приготовити ґрунт для неї... Покищо — я сама не знаю, чому присвячуся. І се моє горе... Моя душа ще саме бореться з сумнівами. За світлом тужу, а в тіні йду; і не знаю, чи придасться на що мій труд. І се моє горе. Все ж таки вірю, що ціллю моєю має власне еґоїстичне добро ніколи не буде...

— Я на Вас усе позирав, хоч Ви на мене не звертали уваги. Якась тайна у Вас, якесь зачарування та жах перед неминучою дійсністю... Так утікали Ви від нас, товаришів, так уміли скритися — тямите? — тоді, як перепровадив я через клясу кільканадцять хлопців. Вас ніхто не цікавить?

— Я, власне, Вам говорю, що забагато речей мене цікавить, і тому я ще не рішилася. Цікавить мене і психіка тих дітей, і наука, і мистецтво, і сама природа, і філософічні проблеми. Ціла людськість та причина її горя. Я не гордила товаришами як товаришами, але не можу говорити ні слухати про відносини пані секретаревої до її поклонників, про її туалету, про здобутки панни Мані та й інші такі дрібні, зайві, пусті речі. Я чула часто, коли переходила попри Вас коридором. Ваші слова: „Якби не наша Маня, треба би з нудьги в школі повіситися" або: „Вид цієї поважної пані ділає на мене, як „пруський квас", дістану розлив жовчі через її холод..."

— Не дивуйтеся; я не міг загамувати своєї злості. Бачите молоду дівчину, як досвітню зорю, як ранне сонце, а холодну, байдужу до нас.

— Хоч би для самих пустих компліментів я держуся здалеку від людей. Але я більше говорю, як привикла; це тому, що не побачимося. Час мені до школи на полудневу науку. Бажаю Вам щастя на новому місці і в дальшому житті.

— Учителювання я скоро покину; буду старатися дістати працю в редакції або вкінці в театрі...

— Зверніться до наших редакторів, до на-

ших людей, коли справді покидаєте школу і пристаєте до літератів.

— Я не придбав у школі достаточного знання руської мови, щоб нею писати.

— Я знаю, чого нас у школі вчать, і знаю, що деколи легше писати польською чи навіть німецькою мовою, ніж рідною. Хоч ми в семінарії мали щирого професора української мови, та всіх інших предметів мусіли вчитися в чужій мові. Так майже несвідомо та без ніякого труду писала я і польські шкільні завдання віршами; учителька варшав'янка пані Махчинська мала на мене велику надію; усе договорювала: „аньолечку, ти наша майбутня Ожешкова та разом і Конопницька". Однак мене не заманювала ця легкість у писанні й заохота учительки; навпаки, мова учительки спонукувала мене пильніше зазнайомлюватися з творами наших мистців слова. В мене стихійне, вроджене почуття, хто я і труднощі мене тільки підбадьорювали, а не знеохочували. Сильна воля поможе і Вам самим здобути це знання. Та чи нашою мовою, чи чужою хочете писати, працювати над собою треба, щоб не збільшати числа вітрогонів з кличем "Schwamm drüber" (забудем це — нім.), не стати епігоном Гайного чи Беранжера, сатириків, декадентів. Ренегатів, як Стебельський. у нас уже доволі. Говорю Вам це, щоб колись не відчувала докорів, що Вас — одного з блудних синів — не пробувала рятувати.

Тому, що нас є багато, що нас більшість, ніхто, здається, не звертає уваги на втрати. А втрати є всюди, і ґрунт нам поволі усувається з-під ніг, і пропасть отвирається; і все і всюди так. Чому? Хоч би тут у нашій школі. Як гарно могло б воно бути. Управитель, як називаєте, русин, крім нього, наші ще чотири сили. Тільки панна Маня, хоч назвисько її нагадує, що її батько і вона з роду наших.

А в школі ще й сторож наш, більшість дітвори теж наша; тих трохи жидиків та німчиків говорять по більшій часті нашою мовою. Чому ж ніхто з вас ні до сторожа, ні до дітвори, ні між собою не говорить рідною мовою? Як негарно звучить та мова, якою урядово говорить хоч би сторож. Тут наша мова повинна бути урядовою. І рада шкільна місцева має більшість наших членів, наш інспектор русин та й сам наш радник русин, гуцул із назви роду та вдачі. Так гарно все тут складається. Та не вміємо користати. А коли не в цілості, не відразу, то чому при кожній нагоді не пригадати дітворі, хто ми, чиї ми діти! Хоч би при тім вічнім красописанні, замість щоб діти переписували все ті самі взірці Тарковського, можна все щось інше написати їм на таблиці: ім'я, яку дату, чи з життя Шевченка, чи його вірш, чи щось із нашої бувальщини, щось інтересне, живе, наше, що душу дітей розвиває, що в душі залишиться вже навсе... Відколи тут працюю, все те невикористовування наших прав завдає мені таємної журби. Та хто знає, може, я й не присвячую науковій праці чи мистецтву, ні соціяльним гуманним ідеям, я таки лишуся на становищі — берегти наших прав, розвивати свідомість у дітей, не дозволити, щоб нам пропадало хоч би одно.

Не є воно для творчої вдачі корисне, а я могла б у літературі чи в мистецтві дещо осягнути; та покищо треба зберігати від винародовлення, рятувати душі... Я вже казала: тому, що нас багато, учителі, а навіть священики тратять своїх парохіян без жалю та уваги... В мені йде борня: здається, треба відкректися насолоди мистецької творчості, а трудитись як учителька, свідома великого завдання на своїм становищі.

(Далі буде)

— — — — —

У третю річницю смерти нашого дорого мужа, батька і дідуся, бл. п. Аркадія Квашука з Редвей, Альберта, який упокоївся 31 грудня 1973 року, замість нев'янучого вінка жертвуємо $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Дружина Серафима Квашук,
син Микола, дочки: Євгенія Лехкодух і Єлена Шикора з родинами.

— — — — —

У 19 річницю смерти мого мужа бл. п. Миколая Москалика, і в пам'ять мого сина Адріяна, що загинув під час другої світової війни, та похований в Бельгії, складаю на нев'янучі вінки $15 дол. на журнал „Промінь".

Анна Москалик, Вінніпег

— — — — —

У першу річницю упокоєння нашого дорогого сина Ореста з Сурей, Б. К., який відійшов у вічність 9 листопада 1974 року, складаємо нев'янучий вінок у світлу пам'ять Покійного і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь".

Родичі — Іларій і Анеля Кравчук,
сестри — Соня і Марія, Сурей, Б. К.

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на свіжу могилу заслуженої членки-піонерки відділу Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської в Роза, Ман., бл. п. Катерини Чубей, яка упокоїлася 2-го жовтня 1975 року. У її світлу пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Родині покійної Катерини висловлює щире співчуття.

Покійній Вічна Пам'ять!

За управу відділу:

А. Баран, секретарка

ПОЖЕРТВИ НА З'ЇЗДОВИЙ ФОНД СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

20—24 серпня 1975 року в Едмонтоні

Відділи: ім. Лесі Українки, Вінніпеґ, Ман. — $125.00; при Катедрі св. Івана, Едмонтон, Альта. — $100.00. Провінційна Екзекутива на Альберту, Едмонтон — $100.00.

По $50.00 Відділи: Лесі Українки, Ванкувер, Б.К., Лесі Українки, Едмонтон, Альта; О. Пчілки, Йорктон, Саск.; Княгині Ольги, Вінніпеґ, Ман.; Лесі Українки, Давфин, Ман.; Лесі Українки, Оттава, Онт.; Княгині Ольги, Торонто, Онт.

По $40.00 — Лесі Українки, Форт Френсис, Онт.

По $25.00 — Відділ ім. О. Басарабової, Васетна, Альта.; Провінційна Екзекутива на Б.К., Ванкувер, Б.К.; Відділ ім. Св. Ольги, Вернон, Б.К.; Провінційна Екзекутива на Саск., Саскатун, Саск. Відділи: М. Маркович, Канора, Саск.; О. Пчілки, Норт Бетлфорд, Саск.; Доньки України, Реджайна, Саск.; Провінційна Екзекутива на Манітобу, Вінніпеґ, Ман.; відділи: Доньки України, Роблин, Ман.; Лесі Українки, Брентфорд, Онт.; Лесі Українки, Гамилтон, Онт.; Княгині Ольги, Лондон, Онт.; Св. Анни, Скарборо, Онт.; Лесі Українки, Ст. Кетеринс, Онт., О. Пчілки, Тандер Бей, Онт.; Провінційна Екзекутива на Східну Канаду, Монтреал, Кве., відділ ім. Св. Ольги, Лашін, Кве.

По $20.00 — Відділ ім. Лесі Українки, Бюкенен, Саск.

По $10.00 — Відділи: О. Кобилянської, Смоки Лейк, Альта. Лесі Українки, Мічам, Саск. Лесі Українки, Ватсон, Саск. Лесі Українки, Мензій, Ман. Доньки України, Винярд, Саск.

По $25.00 — відділи: Доньки України, Монтреал, Кве., Доньки України, Тандер Бей, Онт., Лесі Українки, Едмонтон, Альта., Лесі Українки, Ванкувер, Б.К.

По $20.00 — пані Л. Митрук, Ванкувер, Б.К.

По $15.00 — Відділ ім. О. Кобилянської, Вакав, Саск.

По $10.00: — Відділи: Лесі Українки, Бюкенен, Саск., О. Кобилянської, Смоки Лейк, Альта., О. Басарабової, Васетна, Альта., Ванкувер, Б.К. — пані М. Вакалюк, А. Воробець. Едмонтон; пані: В. Бойко, О. Ганночко, Г. Гуменна, Г. Ґрекул, О. Мельничук, С. Пауш, А. Шемелюк. Вінніпеґ, Ман. пані: М. Мандзюк, О. Завісляк, А. Павлик, С. Бейзик, Є Жучкан, Саскатун, Саск: пані М. Ткачук. Оттава, Онт.: пані Л. Касіянчук.

По $5.00 — Едмонтон, пані: А. Ґреґорій, В. Кушнір, М. Лазарук, В. Леськів, Є. Прокіпчук, П. Саламандик, А. Сенів, П. Сліпчук, А. Цибак, Г. Янішевська. Вернон, Б.К.; пані П. Кіндрачук, Васетна, Альта: пані Е. Легкодух, Реджайна, Саск.; пані М. Юзик, Роблин, Ман.; пані О. Буґера, Гамилтон, Онт.: пані А Корній, А. Токарик. Пані К. Сакалюк, Торонто — $10.00 на організаційний фонд; пані П. Кушнір, Канора — $5.00 на з'їздовий фонд; відділ ім. Княгині Ольги, Кадворт, Саск. — $10.00 на з'їздовий фонд; відділ ім. Лесі Українки — Ту Гилс, Алта. $25.00 на організаційний фонд; відділ ім. Лесі Українки, Евансбурґ, Алта. $20.00 на з'їздовий фонд.

— — —

Зареєстровані були: делегаток 111
Гостей 31
Разом (членок Союзу Українок Канади) 142

ВІТАЄМО З ЮВІЛЕЄМ

З нагоди золотого ювіленю п-ва Петра і Юстини Гайовських, наших дорогих приятелів, які свого часу проживали у Брентфорді, Онт., заслужених та ідейних громадян, які в цей час проживають у Вінніпеґу, і тут свій 50-літній ювілей подружжя святкують, ми вітаємо їх в ці дні їхнього родинного свята, засилаємо їм наші найщиріші побажання щастя, здоров'я, душевного вдоволення і всього, що вони самі собі бажають. Згадуємо їх тут як наших добрих друзів і бажаємо многих літ.

Дмитро і Софія Іванків — Скотленд, Онт.
Михайло і Анастасія Пережак — Брентфорд, Онт.

ПОДЯКА

Маю честь і приємність скласти подяку всім тим, що відвідали мене і привітали з нагоди моїх 75 уродин дня 8 грудня 1975 р.

Дякую всеч. прот. о. Бойчукові за молитву в церкві і за привіт вдома, а добр. Бойчук за картку. Так само дякую моїй доні Марії Гребенюк і пані Олі Ґоґоль, які привітали мене квітами і тортом. Це була для мене мила несподіванка. Дякую моїм сусідам і знайомим, що відвідали мене з гутіркою за горнятком чаю.

З нагоди дня моїх уродин засилаю $10.00 на журнал „Промінь" і всім тим, що мене відвідували бажаю Веселих Свят Різдва Христового і щасливого 1976 Нового Року.

Анна Полович, Канора, Саск.

Федеральний уряд піддержує проєкт основної розбудови Головного Музею Союзу Українок Канади в Саскатуні, Саск.

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Музей Союзу Українок Канади отримав поважну дотацію в сумі двісті тисяч долярів ($200,000.00) від Національного Музею Канади на основну розбудову нового приміщення Музею в Саскатуні, Саскачеван.

Ця вчасна допомога дасть змогу Музеєві приступити до здійснення своєї цілі, яка ще так недавно виглядала недосяжною, — а саме придбати відповідне та нове приміщення для осередку своєї діяльности та праці.

Музей Союзу Українок Канади був заініційований ще в 1936-ім році, як перший український музей в Канаді, і установлений та відкритий для загальної публіки в приміщенні Інституту П. Могили в Саскатуні, в 1941-ім році. Завдяки новопридбаним засобам, Музей зможе дальше розвивати й координувати діяльність головного осередку, одночасно із діяльністю своїх філій у Ванкувері, Едмонтоні, Вінніпезі й Торонті.

В недалекій майбутності, Музей буде перенесений із теперішнього приміщення в Інституті П. Могили, 1240 Темперенс Стріт, до нового приміщення, 902 Спедайна Кресент Іст. Музейна площа знаходиться в прекраснім місці на березі ріки Південного Саскачевану, в головній частині міста Саскатуну, і буде вигідно доступною для всіх відвідувачів. У своїм власнім домі Музей буде дальше старанно розвивати свою суспільну, і громадсько-культурну програму.

Заплянований проєкт — переміщення, перебудова, дальший розвиток та розбудова Музею, є дуже поважних розмірів, що необхідно вимагатиме чималої допомоги в праці та жертвенності нашого громадянства.

З цим наміром розпочато збіркову кампанію за фондами й зобов'язаннями від громадських і приватних установ, членів та громадян наших інституцій та організацій. Дотація від Національного Музею Канади стала початком та сильним поштовхом-заохотою до здійснення цього проєкту.

Музей Союзу Українок Канади сподіється, що розпочатий проєкт знайде позитивний відгук, і що громадянство піддержить загальну кампанію на дальші пожертви.

Пожертви на будову Музею Союу Українок Канади

З новим числом нашого журнала у цім Новім 1976 році проголошуємо пожертви тих осіб і організацій, які склали свої дари на музейний будинок Союзу Українок Канади.

Цими дарами наших ідейних громадян, обраний на з'їзді в Едмонтоні Комітет, якого очолює пані Марія Ткачук, проголошує інтенсивну кампанію за пожертвами. Ціллю Комітету є зібрати фонди і до часу ювілейного з'їзду організації, який припадає у 1977 році відкрити музей, який згідно з ухвалою з'їзду прийняв офіційну назву: **Музей Українського Мистецтва і Культури Союзу Українок Канади.**

Організація Союзу Українок упродовж своєї майже 50-літньої праці причинилась до неодного великого діла, йшла назустріч проєктам, як складовим організаціям СУС, то так і всеукраїнським громадським потребам. Віримо, що прийшов час, коли українське суспільство відкликнеться на наше діло так само щиро, та стане дружньо і поможе нам здвигнути велике діло в одній з культурних ділянок нашого життя.

В журналі з грудня 1975 р. був поміщений заклик голови Музейної Управи, пані Марії Ткачук, в якім подано вичерпні інформації про категорії членства, жертводавців.

Дарія Янда З Едмонтону (ран. $1000) $1,400.00
Дарія Янда Д. в честь своїх 4-рьох дітей 400.00

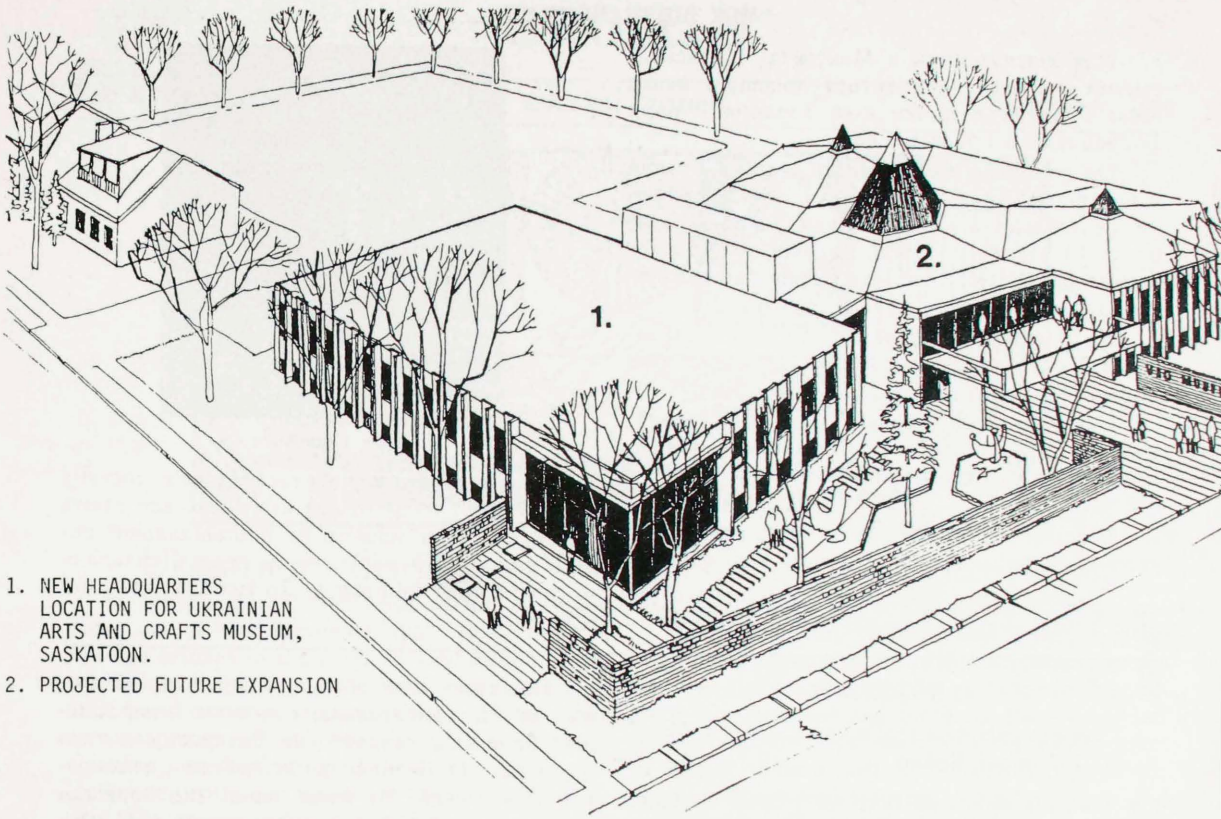

1. NEW HEADQUARTERS LOCATION FOR UKRAINIAN ARTS AND CRAFTS MUSEUM, SASKATOON.
2. PROJECTED FUTURE EXPANSION

Галина Райчиба	200.00
Д-р Степан Яремчук	200.00
Емма Верхомин (давніше $100.00)	200.00
Фіона Пелех	100.00
Марія Вавринюк (раніше $75.00)	100.00
Ольга Ганночко	100.00
П-ство М. Канасевичі	100.00
Анна Данилович (раніше $25.00)	100.00
Леся Івасюк (раніше $250.00)	100.00
Розалія Ґовда (раніше $25.00)	100.00
Текля Куриш (раніше $25.00)	100.00
Тетяна Лазарович (раніше $25.00)	75.00
Параня Сліпчук	40.00
Параня Саламандик	38.00
Анастасія Мисак	25.00
Гафія Янішевська, в пам'ять доньки Юлії (раніше $50.00)	50.00
Анна Ґреґорі	25.00
К. Рожак (пані)	20.00
Марія Лазарук	10.00
Добр. Юстина Мельничук	5.00
Відділ СУК. при громаді св. Ілії	100.00
Пров. Екзекутива СУК. на Альберту (раніше $214.00)	200.00
Пані Галина Михальчук, Ґрінфілд Парк, Монтреал (збірка)	59.00
Михайло і Марія Бойчуки, Саскатун, Саск. (раніше $3,000.00)	150.00
Розалія Драґан, Саскатун, Саск. (раніше $612.00)	388.00
Анна Скоробогач, Саскатун, Саск. (раніше $200.00)	300.00
Бесі Кушнір, Канора Саск. (раніше $10.00)	100.00
Анна Токарик, Гамільтон, Онт. (раніше $500.00)	500.00
Василь Тріщук, Оттава. Онт.	100.00
Відділ СУК. ім. О. Басарабової, Тандер Бей. Онт.	25.00
Веронія Слука, Ди Па, Ман., в пам'ять свого мужа Йосифа	50.00
Марія Вакалюк, Ванкувер, Б.К. (раніше $50.00).	25.00
Теодора Бойчук, Келовна, Б.К.	10.00
І. Р. Воробек (пані), Келовна, Б.К.	5.00

Складаємо щиру подяку всім жертводавцям за пожертви на будову Музею.

За Раду Музейної Фундації
Соня Стратійчук

Дальші пожертви просимо виписувати так:
U.W.A.C. Museum Foundation Fund
1240 Temperance St.,
Saskatoon, Sask. Canada S7N 0P1

МІЖ ВІДЗНАЧЕНИМИ...

Між відзначеними в Монтреалі 100 канадськими жінками знаходиться прізвище панни Анни Боднарчук, дочки п-ва Теодора і Марії Боднарчуків з Ґронлід, Саск.

Це гонорове вшанування сотні вибраних жінок відбулось з нагоди Року Жінки заходами Організації Молодих Жінок Канади 27 вересня 1975 року на обіді, на якім промовляла відома феміністка й одна з активних діячок статусу жінки Флоренс Бирд.

Це відзначення жінок відбулось за певні заслуги й осяги в таких ділянках, як наука, мистецтво, політика, освіта та журналістика.

Панна Анна Боднарчук від 1970 року займала позицію директора компюторної комунікації в Айр Кенада, а 14 років взагалі служби в цій установі.

В однім своїм пресовім інтерв'ю панна Боднарчук так висловилась про свою позицію:

„Сьогодні між провідницями жіночого руху в Канаді знаходиться дві окремих форми — цебто одні ті, що несуть гасло в ім'я поступу інших і другі — це менше аґресивні, але дають доказ, що вони можуть на відповідальній позиції виконувати поручену їм працю, вкладаючи свою власну ініціятиву. До тих других — належу я".

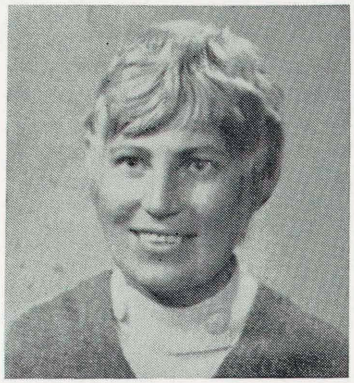

Анна Боднарчук

СПОМИН

Замість квітів на три могилі — бл. п. Марії, Якима і Степана Бойко.

Вже рік минає на 8 січня, у день Степана, як Ти, дорога наша Мамо і Бабуню, відійшла від нас на вічний спочинок, склавши на грудях свої струджені руки. Ти спочинала поруч тих, за якими Ти так довго тужила — до нашого тата і свого любого сина, а нашого дорогого брата Степана, якому невмолима смерть скосила його молодий вік. Залишив він сирітку донечку і молоду дружину.

І ось знову приходить Свят-Вечір — коло нашого стола залишаються три порожні крісла — три порожні тарілки.

Сумно нам буде без Вас споживати Святу Вечерю. Линуть наші думки у минуле... Пам'ятаю як Ви нас, своїх четверо діточок учили „Отче наш", вклякнувши на коліна перед іконою вранці і ввечорі.

Як зимовою порою засідали ми довкола стола, а Ви вчили нас читати й писати рідною мовою, вчили колядок та Великопосних і Великодних пісень. А нашого тата тоді не було дома, а був він десь далеко у роботі, заробляючи при тяжкій зимовій праці на наш хліб.

Пам'ятаю, наче образець перед очима стоїть, як Ви приготовляли пасочку і нас одягали раненько, раненько на Великдень, а тато везли нас на Великдень до церкви „демократом" до Радвей. Ми були перші, що приїхали до церкви, а там нас привітав отець І. Майба. Пригадується багато милих часів Вашої батьківської любови до нас.

Тепер, дорогі Тату, Мамо і Ти, любий наш братіку спите спокійним сном. Ви нам не передавали матеріяльних здобутків, не шукали слави, але тихо і скромно віддано працювали для своєї церкви і тим самим для своїх дітей — наступного молодшого покоління, так, щоб ми вміли любити і шанувати все своє рідне. Ваша праця увінчалась успіхами, бо ми, Ваші діти, внуки і правнуки зберігаємо Вашу любов і науку у наших серцях і проводимо наше життя після Вашої науки.

Хоч в наших серцях сумуємо, але в глибокій пошані і любові до Вас, дорогі наші родичі, засилаємо у Вашу світлу пам'ять, замість китиці квітів скромну пожертву на потреби „Променя". А Бог хай нагородить Вас Вінцем вічного життя.

Люблячі Вас дочки, внуки і правнуки
Катерина Зіник

PROMIN

Vol. XVII. No. 1 ENGLISH SECTION JANUARY, 1976

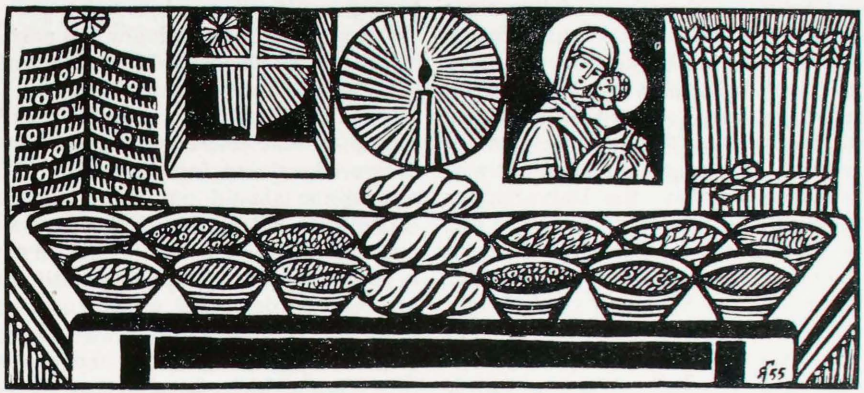

Ukrainian Christmas Traditions and Superstitions

Once again the Christmas season is almost here, and I am reminded that its occurrence heralds articles in the press as well as comments in the radio and television about Ukrainian Christmas customs and traditions. Among other remarks, we read and hear about the thorough cleaning and decorating of the family home, the elaborate provisions made for the annual Christmas Eve supper, the preparation of the twelve lenten dishes, the all-day fasting prior to the Holy Supper and the awaiting the appearance of the first star at which time the family sits down to the meal. These and other traditions such as the family carolling after the meal, the carollers visiting homes proclaiming the birth of Christ, and others that truly commemorate our Saviou's birth, are commendable and should be preserved.

Other pre-Christian pagan traditions or superstitutions from the past, such as praying to the sun, believing in a pagan god of the harvest, god of the animals, brushing off the chair before sitting down to the meal to remove any god or soul that may be there, throwing wheat to the ceiling, running out to hear from which direction dogs are barking, or using magical words to curse evil powers and the like, portray us Ukrainians as an uncivilized nation. True Christians do not practise any of the above superstitions but treat them as customs of the past. No believer in the Supreme God, no Christian will pray to the sun which is a created entity, but prays to its Creator. I spoke to a Ukrainian Orthodox minister concerning this, and he agreed that Christianity and superstitution do not mix.

Human history from earliest times, is interwoven with magic and witchcraft. Other nations had their superstitions in the past, but as they became Christianized and civilized, these were left behind and are referred to only in ethnic jokes or stories of their past. Our greatest poet, Shevchenko, denounced witches, fortune-telling, and superstitions in many of his poems. Among others, he wrote in The Poplar, (Topolia) —

"Forenowledge too, may likewise be an evil
Seek not for word of what shall be
But shun it like the devil!
(C. H. Andrusyshen & Watson Kirkconnell translation).

In the words of Milton, the great English poet, "The greatest burden in the world is superstition." Seneca, the ancient philosopher wrote, "Religion worships God, while superstition profanes that worship." These are humans speaking out against superstition, but we have Divine Guidance too. Superstition is denounced in the Old Testament in Isaiah 47:12-15, and Isaiah 8:19, and in the New Testament we find this evil is also condemned. The Christian converts at Ephesus formerly dabbled in magic and such, but when they accepted Jesus Christ, and Christianity, they destroyed their books dealing with magic arts, Acts 19:19.

True, such radio broadcasts, television inteviews and write-ups that I have read both in the Ukrainian and Anglo-Saxon papers, will bring us publicity, but is it favorable publicity? Is there

not danger of misunderstanding, thus depicting us as a backward nation? Besides, such reports do not convey the truth, as none of the mentioned superstitions were practised in my home, nor do any of our friends practise them either. Ukrainians now are Christians. They do not follow these superstitions, and I resent the articles which ambiguously or otherwise imply that they do.

As a child, the Christmases in my home were the highlight of the year. I can recall the fasting, the etensive preparations, the sacredness of the Christmas season, the eager anticipation with which we children awaited the Holy Supper, which every member of the family helped to prepare in one way or another. Yes, we had the hay under the tablecloth, as well as the „Didukh", in remembrance of our Saviour's birth in the manger. I remember counting the dishes to make sure there were twelve. To this day, I can picture my mother wiping away a tear and trying bravely to suppress her emotions, the first Christmas after my little sister died. The place where she used to sit was empty this Christmas, but no one wiped chair, and I am sure no one thought she was amongst us. We were all too poignantly aware that she wasn't. How vividly I recall the family carolling after the Holy Supper. My father in his splendid tenor leading, and the rest of us following in our ordinary voices. Yes, we kept the Christmas traditions. We knew of the superstitions of the past too, as mother would talk to us about them as we helped her, but then, as now, they were referred to only in jest or as customs of days gone by.

I feel it is wise to know the past, learn from it, but do not live therein. As the well kown English poet, Shelley wrote, "I know the past, and thence I will essay to glean a warning for the future, so that man may profit by his errors, and derive experience from his folly." To my mind, a tradition should not be followed simply because it is a tradition, but because it is good, reasonable and just. Let us hold on to that which is good and never let go. Superstitions, however, are only burdens that impede our progress, and must have no place in our way of life, if we are to be a wise, progressive, and cultured people.

We should be careful that in relating such ancient beliefs especially to the non-Ukrainians, we make it clear that that is a *past* belief. A clear line should be drawn between what has been and what is, as superstitions do not exalt a nation. Furthermore, does this record of remote times need a revival every Christmas season? We have a more glorious past.

Mary Tomaschuk

Recommendations...

The fundamental freedoms and principles inherent in the Canadian Bill of Rights must be firmly stated in the new draft Bill C-72 which outlines areas of prohibited discrimination and provides for a Human Rights Commission to deal with complaints on those grounds.

This statement was issued by the 30 member federal Advisory Council on the Status of Women, following in-depth study by the full Council which discussed the Bill in its present form and recommended many changes, additions, and deletions. The recommendation have been forwarded to Hon. Marc Lalonde, Minister responsible for the Status of Women.

Grounds for discrimination prohibited in the Bill arc those relating to race, national or ethnic origin, colour, religion, age, sex and marital status. It has added also, prohibition of discrimination against individuals previously convicted, for whom pardon has been granted. Prohibited in the Bill are denial of services, facilities or accomodation on the prohibited grounds covered.

The ACSW recommended repeal of the section of the Indian Act which is discriminatory towards Indian women which is in contradiction of the Universal Declaration of Human Rights, the UN Declaration of the Citizenship Rights of Married Women and the Canadian Bill of Rights.

The federal Advisory Council on the Status of Women, established in 1973 to act as conscience of the government in matters relating to status of women, and to make public its concerns, stater that the protection against discrimination in employment is incomplete in the new Bill. ACSW recommended strenghening the provision to incorporate the principle of equal remuneration for work of equal value, to be assessed by standards of skill, effort, responsibility, and conditions of work as described in ILO convention no. 100 (ratified by Canada in 1972). The ACSW recommended also that fringe benefits be specifically included in the definition of wages.

An essential factor is that the work of the Commission be free from outside interference, the ACSW stated. As the Bill stands, the group found too much discretionary power left with the Government.

The ACSW recommended that the Commis-

Міжнародній рік жінки і роля українського жіноцтва на еміґрації

Генеральна асамблея Організації Об'єднаних націй проголосила 1975 рік Міжнародним Роком Жінки — 8 березня Днем Жінки. Президія секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців проголосила українській спільноті у вільному світі 1975 рік — „Роком Української Жінки" і закликала українську спільноту віддати належну пошану піонеркам українського жіночого руху: Наталії Кобринській, Олені Доброграєвій, Уляні Кравченко, Ользі Кобилянській, Олені Пчілці, Софії Русовій, Олені Кисілевській та іншим, які своєю працею відкрили українській жінці шлях до рівноправности в нашому народі. Закликала українське жіноцтво у вільному світі в 1975 році посилити заходи про втягнення в жіночі організації свідомих українських жінок, зміцнити акцію оборони невинно засуджених і переслідуваних українських жінок в Україні, СССР і його сателітних країнах; взяти участь у міжнародніх акціях, організованих в рамках ООН чи поодинокими країнами, з'ясовуючи становище українського жіноцтва до сучасних подій у світі, а зокрема в поневоленій Україні; настирливо продовжувати працю в українській родині, в наших церквах і суспільних організаціях, серед українських дітей і молоді, щоб влити в них українську духовість та зміцнити відпорність на всі небезпеки впливу оточення, в якому їм приходиться обертатися.

Як же і під яким гаслом провадять жінки України цей 1975 рік? Із виступу Валентини Шевченко — голови президії Українського Т-ва Дружби і Культурного зв'язку з зарубіжними країнами, члена Комісії по переведенню Міжнароднього Року Жінки в СССР, заступниці голови Республіканської Комісії по проведенню в Українській РСР Міжнароднього року жінки є гасло „За роботу подруги!", бо цей рік для них глибоко символічний, прийшов він під знаком 30-річчя великої перемоги над німецько-фашистськими загарбниками. „... Тому й вважаємо, що в наших спільних інтересах, як охоронниць роду людського перетворити це свято на могутній рух широких кіл світової громадкости проти мілітаризму і реваншизму, за консолідацію всіх миролюблих сил проти воєн, реакційних режимів, відродження фашизму будь де, у будь якій формі. Тому прагнемо, щоб наші спільні акції, які провадитимуться в Міжнародній рік жінки, звучали гнівними застереженнями імперіялізму, всім тим хто несе страждання народам чи то в Чілі, чи на Близькому Сході, чи в Індокитаї, хто ще плекає надію повернути світ назад, до часів »Холодної війни«. Валентині Шевченко напевно невідомо (бо то засекречене навіть від неї), що найбільшим мілітаристом є її власний уряд, який найбільше витрачає грошей на озброєння навіть в славному Міжнародньому році жінки. Цифри є уперті факти. Якщо візьмемо стратегічну офензивну зброю в порівнянні СССР і Америки, то бачимо: — кількісно США — 2,200, СССР — 3,500; стратегічна оборонна зброя: ЗСА — 500, СССР — 10,500; танки: ЗСА — 9,000, СССР — 40,000; артилерія: ЗСА — 6,000, СССР — 15 - 20,000; кораблі й підводні човни: ЗСА — 291, СССР — 546. Витрати в більйонах долярів; на військову та цивільну оборону: ЗСА — 72, СССР — 95; військова сила в мільйонах людей: ЗСА — 2, СССР — 4. Із слів Валентини Шевченко — „... Радянські жінки пишаються тим, що Великий Жовтень відкрив очі світові на те, як слід розв'язувати питання справжньої рівноправности жінок — безліч, кожна з нас підтверджує це усім своїм життям". Видно Валентина Шевченко погано знає історію України дожовтневого періоду, коли жінка в Україні ще в княжих часах і в козацькій добі була рівна і в науці і в господарстві і навіть обороняла свої маєтности від нападу кочовиків, коли чоловік був в поході. Поза увагою Валентини Шевченко навіть те, що її та її подруг репрезентує в Міжнародній рік жінки заступник голови Ради Міністрів УССР П. Т. Тронько — хіба не найшлося жінки?

Другим завданням жінок України (як каже В. Шевченко) мобілізувати свої зусилля на виконання завдань завершального року дев'ятої

---

sion be empowered to make its own regulations, to establish clear guidelines in the general field of human rights, to review existing legislation and to assist people in finding ways of handling their complaints.

For further information:
Advisory Council on the Status of Women
(613) 992-4975.

п'ятирічки, прискорення технічного прогресу. „... Нема сумніву, що 1975 рік стане для нас ще й роком нового піднесення саціалістичного змагання, ширшого залучення жінок до управління виробництвом".

„... Третім завданням: — організація заходів, спрямованих на поліпшення умов праці й побуту жінок, а саме: систематична турбота про підвищення рівня майстерности жінок, про охорону їх праці, а також створення кращих умов для відпочинку, зокрема для матерів з дітьми".

Коментарі зайві. Видно радянським жінкам немає часу тішитися щастям „мирної" праці, бо треба виконувати плян і на фабриці, і на заводі і в колгоспі навіть в бюрах, а прийшовши до хати виконувати родинні пляни, беручи ще до уваги брак в будівництві житлових будинків, які часто-густо здаються в експлоатацію без необхідних в сучасних умовах води та каналізації, а також дитячих дошкільних закладів і не дивуймося, що бабуні там на вагу золота, бо у кого є бабуня у того доглянена дитина і збережений час. Там нема, як у нас тут по два, а то й три авта в родині, вживають власні ноги або трамвай чи автобус.

Віра Сиволюб — секретар Української Республіканської Ради професійних спілок каже: — „Жіноцтво світу дивиться на нас. Радянські жінки охоче ділитимуться із зарубіжними подругами своїм досвідом і досягненнями у розв'язані цих проблем. У профспілках є кому захищати жіночі інтереси... Профкоми спрямовують свої зусилля на те, щоб жінки, які працюють на виробництві могли і далі підвищувати рівень своєї освіти через вечірні школи і заочне навчання, активно відвідувати школи комуністичної праці, брати участь в раціоналізаторській роботі, швидше оволодівати досягненнями науки і культури, техніки і передового досвіду. Ясно, що для цього крім бажання і свідомості, треба мати певний ліміт часу, вільного від роботи і сімейних турбот".

Лишається лише побажати дорогим подругам в Україні „Великого щастя". Єдине в чому дійсно українська жінка має рівність; бути заарештованою, судимою і терпіти знущання чи в тюрмах чи на засланні, а як не те, й те друге, то покутувати за „гріхи" свого чоловіка". ВЕЛИКІ ДОСЯГНЕННЯ!

Тому тут у вільному світі обов'язком жіночих організацій ознайомити, як найбільше американське чи канадське громадянство через телевізійні станції з життям жінок в Україні, показати їх дійсну рівноправність, зупинитися на жінках-політв'язнях — подати їх світлини та історію, було б добре, щоб в цьому прийняли участь актори професіоналісти. Бажано, щоб розмови про жіноцтво в світі особливо за залізною заслоною не закінчилися з кінцем 1975 року і пішло в забуття, а продовжувалося з святкуванням 200-ліття Америки.

Одною з великих хиб місцевих жіночих організацій (маю на увазі СУА, Золотий Хрест та й сестрицтва при парафіях) є замкнення у власному ґетто, працяя лише для себе, це також потрібно, але наша мета інша. Наші керівниці бояться вийти за межі свого двору, подивитися, а хто ж у них по сусідству, та коли-не-коли запросити до себе на склянку чаю і розповісти про своїх „подруг" в Україні. Загальний плян українського року жінки ухвалений пленарними нарадами СФУЖО 27 жовтня 1974 року добрий, але з практики знаємо, що намічені пляни не завжди виконуються стовідсотково, а коли представниці організацій на місцях мають зв'язки з іншими жіночими організаціями, тоді вони можуть значно більше зробити. І центральним організаціям буде легше провадити роботу. Жінка почувши щось цікаве напевне розповість дома чоловікові, а то й дітям, а ті своїм приятелям і почута опінія дійсного життя жінки в Україні розкриє очі і тим хто має нагоду відвідати Україну і бачити лише те, що їм покажуть і іншим, які цікавляться лише спортом і не будуть, як Робін Ендерс з Торонто, Канада гудити умови життя в Канаді, або, як наші деякі американські губернатори, конґресмени та сенатори готові прийняти теревені совєтського уряду за правду. Хіба давно був підписаний договір в Гельсінках, а чого добилися французькі адвокати у Москві й Києві взявши на себе загальносвітову місію оборони індивідуальних свобід, коли ті загрожені.

Не дивлячись на те, що з двох мільйонів жінок працівниць в Америці, які працюють у 20-ти великих корпораціях лише один відсоток на провідних постах, що жіночі платні нижчі за чоловічі на тих же посадах, жінка має тут більше вольности, вищий рівень життя, краще забезпечення. Має право приймати участь в громадсько-політичному житті, якщо хоче і вільно висловлювати свою опінію критикуючи навіть президента держави, і за це її ніхто не посадить до в'язниці.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Складаю нев'янучий вінок у світлу пам'ять моїх дорогих родичів: батька — бл. п. Івана і мами бл. п. Анни Мельник, які відійшли з цього світу 1933 і 1928 р. — у їх незабутню пам'ять складаю $5.00 на журнал „Промінь".

Стася Зварич, Вегревил, Алта.

— — — — —

У роковини смерти нашого дорогого мужа, батька, дідуся і прадіда, бл. п. Григорія Базая, який упокоївся 22 січня 1967 року у Давфині, Ман., в його світлу пам'ять складаємо $15.00 на журнал „Промінь".

Дружина Марія Базай, дочка Марія і зять Сташко Андрейчуки та родина
Давфин, Ман.

— — — — —

Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки у Ванкувері складає нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Катерини Пурич, яка упокоїлась 28 жовтня 1975 р., у світлу пам'ять покійної засилаємо $5.00 на журнал „Промінь".

Лелія Митрук — голова **Павліна Клюкевич** — секр.

— — — — —

У першу болючу річницю смерти мого незабутнього мужа, бл. п. Николи Симчича, який упокоївся 4 вересня 1974 року, в його світлу пам'ять складаю нев'янучий вінок і засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Дружина Юстина Симчич, Давфин, Ман.

— — — — —

У світлу пам'ять моєї дорогої дочки Олі Гулак, яка упокоїлась 19 листопада 1969 року замість китиці квітів складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Юлія Король, Канора, Саск.

Наша співпраця з жінками американських організацій в ділянці виховання і здоров'я дітей на крайовій та місцевій базі принесе обопільні користі для нас, бо наші діти живуть під загрозою тих самих впливів оточення, і спільна боротьба з цими впливами може нам допомогти їх поборювати не заважаючи виконувати наші національні виховні завдання. З американськими чи канадськими матерями можемо поділитися досвідом походження цих негативних впливів, даючи приклади трагічної ситуації виховання дітей в Україні, загрозу, яка висить не лише над американською молоддю, але й цілою країною, якщо негативні впливи лівих чинників будуть далі ширитися безкарно по Америці і світі.

Наталія Кібець

Міннеаполіс, Міннесота
яовтень 1975 р.

Вживані матеріяли:

„Українська жінка" ч. 2-3 за 1975 р.
„Українка в Світі" ч. 3, 1975 р.
US Department of Defence Reports.

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої мами, бл. п. Катерини Лучак, яка упокоїлась 15 вересня 1975 року, в її світлу пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Покійній мамі хай буде Вічная Пам'ять.

Дочка Єлена і Павло Лучаки,
Вилінґдон, Альберта

— — — — —

У другу річницю смерти моєї незабутньої дружини, бл. п. Павлини Світухи, яка відійшла у вічність 27 жовтня 1973 року, а також у першу річницю смерти моєї наймолодшої і останньої сестри Клавдії Левчук, ур. Світуха, яка упокоїлась 7 липня 1974 року, в їх світлу пам'ять складаю нев'янучий вінок і засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Муж і брат І. Світуха з родиною,
Оттава, Онт.

— — — — —

У п'яту річницю смерти мого дорогого мужа Василя Лазоровича, котрий упокоївся 11 жовтня 1970 року, засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Вічна пам'ять покійному.

Дружина — Анна Лазорович,
Саскатун, Саск.

— — — — —

Кладемо нев'янучий вінок на свіжу могилу нашого дорогого приятеля, бл. п. Миколи, який упокоївся 18 червня, 1975 р., в його світлу пам'ять засилаємо $5.00 на журнал „Промінь".

Горем прибитій родині висловлюємо наші щирі співчуття. Покійному вічна пам'ять!

Приятелі: А. Немировська з родиною,
Брентфорд, Онт.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї дорогої дружини, дітям матері і бабусі, бл. п. Пелагії Ковальської, яка відійшла у вічність 18 червня 1975 року, в її світлу пам'ять засилаю $10.00 на журнал „Промінь".

Хай Господь-Бог прийме душу покійної у Своє Царство небесне.

Муж Григорій Ковальський
і син Пилип з родиною,
Брентфорд, Онт.

— — — — —

У світлу пам'ять дорогого мужа, дітям батька і дідуня, бл. п. Миколи Яківця, який упокоївся 27 грудня 1971 р., замість квітів складаємо $5.00 на журнал „Промінь".

Покійному вічна пам'ять!

Дружина Марія Яковець,
діти й онуки, Брентфорд, Онт.

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу нашого дорогого приятеля, заслуженого громадянина бл. п. Миколи Іванця, який відійшов у вічність 18 червня 1975 р., в його світлу пам'ять складаємо $5.00 на журнал „Промінь".

Покійному хай канадська земля буде легкою.

Приятелі: І. і О. Бурдейні, П. і М. Савицькі,
М. і А. Пережак і М. Яківець, Брентфорд.

ВІДДІЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Різдвяна леґенда – „звірята-друзі"

Сцена: Коло ясел.

Кожний учасник держить звіря, що говорить.

Позаду стоїть Хор Ангелів, що має співати „Тиха ніч".

Як заслона підходить вгору, хор співає „Тиха ніч" або „В яслах".

ПРОМОВЕЦЬ, напереді (входить по співі й читає. Потім прилучується до хору):

„Чи знаєте ви, що звірята також святкують Різдво? Каже нам старинна казка, що вночі Різдва Христового всі звірята можуть говорити. Вони всі радіють доброю вісткою. Ось тут маємо деяких звірят, що давненько святкували перше Різдво.

Всі в хорі говорять разом:

Предобрий наш Ісус Христос
Спершу у яслах мирно спав,
І від звірят насамперед
Пошани Він отам зазнав.

Осел:

Хоч я собі лише осел, —
До Вифлеєму я привіз
Безпечно Матір Христову,
Щоб в світі було менше сліз.

Коник:

Я собі коник білогрив,
Та тут Христос на сіні був:
Що тут, в стаєнці, Ісус спав,
Я й досі того не забув.

Корова:

Латката я коровина,
А тут, у нас, Христос гостив:
У мене в яслах тихо спав,
Щоб кожний з нас безгрішно жив.

Вівця:

Хоч я собі лише вівця,
Йому зложила я привіт
І дала вовни на вкриття,
Як Він лише прийшов на світ.

Зайчик:

Що ж, зайчик я, то ж прискакав
Аж до Христа я того дня,
Дав тепле хутро я Йому —
Ось в чім заслуга тут моя.

Котятко:

А я собі котя мале
Мурликало, де Ісус спав, —
Щоб Він ще ліпше отам спав
Та сили в себе набирав.

Песик:

Я ж песик той, що стайню там
Всю ніч я вірно пантрував, —
Всю ніч не гавкнув ані раз,
Щоб Христос спав.

Хор:

Так кожний звір вітав Христа:
Від себе дар Йому приніс —
Імануїлу дар приніс,
Бо ж всім життя Христос приніс.

Хор співає пісню **„В яслах лежить".**

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

49-ТА РІЧНИЦЯ ВІДДІЛУ ПРИ КАТЕДРІ СВ. ІВАНА

В неділю 7 вересня 1975 відділ при Катедрі Св. Івана урочисто відсвяткував свою 49 річницю існування, в Авдиторії Катедри.

Головною точкою було вшанування 10 членок відділу і переходових.

Голова ювілейного комітету пані Ольга Ганночко відкрила святочну програму вступних словом, яким щиро привітала присутніх і коротенько з'ясувала ціль жіночого товариства та традицію такого свята, яким віддаємо пошану нашим довголітнім членкам в праці для Союзу Українок Канади.

Молитву провів о. митр. прот. О. Хом'як. Він також висловив признання жіноцтву взиваючи їх до дальшої праці. Передав привіт від Митрополита Андрея.

Слідував привіт голови Союзу Українок пані Анастасії Шемелюк, яка склала побажання відділові від Центральної Управи Союзу. Підкреслила наші успіхи на полі народнього мистецтва, та збереження рідної мови — все це завдяки дбайливости наших основниць і довголітніх членок.

Відділ в Едмонтоні постійно давав і дає фінансову і моральну допомогу на всякі громадські потреби. На майбутнє треба нам звернути найбільшу увагу на наших дітей і молодь, щоб виховати їх морально й духовно на добрих українців і горожан Канади.

В імени провінційної екзекутиви голова пані Ольга Мельничук склала привіт і побажання успіхів.

Пан Отто Єринюк, голова Катедральної громади, склав привіт від громади. Дав членству признання за працю для церкви.

Голова відділу пані Василина Бойко, з членок молодшого покоління і прийняла вперше головство є дуже активною. Вона вже досі поклала багато праці у відділі, очолювала різні комітети, а тепер як голова старається ввести в життя нові й практичні способи діяльности. Пані Бойко склала щирий привіт, даючи великі признання членкам, які тут так віддано працювали.

Слідувала точка вшанування членок за 25-літні заслуги у відділі і переходових членкинь, якими є: Палагія Лупул, бл. п. Катерина Маґера, Домка Малик, Єва Винничук, Євгенія Стринадка-Ковалик, Анна Пронюк, Розалія Маланчук, Мирося Дікур, Анна Томюк і Фрозіна Шевчук-Романчук.

Сидять зліва направо — пані: Фрозіна Шевчук-Романчук, Мирослава Дікур, Анна Томюк, Євгенія Странадка-Ковальчук, Анна Пронюк.

Стоять зліва направо — пані: Ольга Мельничук, голова Провінційної Екзекутиви, Анастасія Шемелюк — голова Союзу Українок Канади, Ольга Ганночко — голова ювілейного комітету і Василина Бойко — голова відділу.

Пані Палагію Лупул представила пані Гафія Янішевська, одна з старших основательок. Вона говорила про пані Лупул, яка є відсутна і живе тепер у Ванкувері. Вона була активна при нашім відділі, а найбільше в роботі господині, де вона була здібна і жвава. Тепер вона належить до відділу СУК у Ванкувері.

Про другу членку бл. п. Катерину Маґеру говорила пані Леся Івасюк. Бл. п. Катерина Маґера була одна з найстарших українських піонерок Канади. Народилася 1884 р., походила з родини Воєвідків, які приїхали до Канади із Західної України. В 1911 р. вийшла заміж за Прокопа Маґеру, замешкали на фармі в околиці Федора, Альберта. Там вже 1918 р. побудували Український Народний Дім в якім пані Маґера почала працювати і давала провід у громадській праці. В 1924 р. жінки зорганізували жіноче товариство ім. О. Басарабової та 1932 р. вписалися до С.У.К., щоб разом з іншими працювати на користь розвитку громадського українського життя в Канаді. Тут покійна була працівницею і була з перших голов товариства.

Вона була взірцева українська мати, яка виховала відомих і діяльних дітей — 3 сини і дві дочки, які є вже заслужені членки Союзу Українок Канади.

В 1945 р. покійна Катерина Маґера переїжджає до Едмонтону і відразу стає членкою відділу Св. Івана. Точно приходила на збори. Через кілька років входила в Церковний комітет, помагала на різних підприємствах, була жертвенна і стала одною з господинь відділу.

В 1958 р. вшановано її в Едмонтоні за 25 літ членства в С.У.К. — як переходову членку. Коли вона вже стала старенька, маючи 70 років, купила собі хатку близько церкви так щоби їй було легше ходити до церкви і до всього свого рідного.

Коли вона вже почала була упадати на силах, вона останні роки свого життя доживала в лічниці для старших.

Катерина Маґера упокоїлась на 88 році життя 1972 р. Вона була членкою відділу 26 років. Тому що 1971 не відзначено покійну на цім святі ми її посмертно признаємо їй належне

членство в відділі С.У.К. при Катедрі Св. Івана.

Тепер двох членок представила пані Стефанія Пауш, а саме: пані Домку Малик і Єву Винничук, котрі також щиро працювали при відділі і брали участь у ріжних комітетах. Все коли було їх потрібно, то вони ніколи не відказувалися. Вони ще далі працюють для Союзу і щиро жертвують по своїх спроможностях.

Пані Софія Гриник представила пані Євгенію Стринадку-Ковалик за 25-літню приналежність до відділу. Найбільша її заслуга, як будувалася наша Катедра то її чоловік бл. п. А. Стринадка віддавав увесь свій час для помочі при будові Катедри. Пані Стринадка-Ковалик як добра дружина доглядала всю домашню господарку, їх діти ще були малі в той час і вона своїми силами помагала як могла. Вона все була приготована для несподіваних гостей, тому що їх дім був як канцелярія для будови Катедри.

Коли покійний Странадка несподівано відійшов з цього світа, то пані Странадка-Ковалик залишилася вдовою з малими дітьми, то не могла багато помагати у товаристві так як інші, але наскільки їй було можливо. Працювала в таких комітетах: добродійнім, соціяльнім, базаровім і включалася до місячних комітетів. 1971 р. пані Євгенія вийшла заміж за Володимира Ковалика, який є членом Катедральної громади.

Пані Стефанія Голобіцька представила пані Анну Пронюк. Вона походить з родини Джура. Почерез 25 літ членства вона занимала багато різних позицій у зарядах. Була заступницею голови, була в танковім комітеті через кілька років, також в місячнім і соціяльнім комітеті. Її ми персональність давала приємність і заохоту тим, що з нею працювали. Вона ніколи не пожалувала свого часу для добра організації.

Виховала три донечки в українськім дусі і вони працюють для нашої організації.

Пані Наталя Базюк представила пані Розалію Маланчук. Пані Маланчук почала свою громадську працю в організації СУМК, а після одруження з Василем Маланчуком Розалія записалася до відділу Союзу Українок Канади при Катедрі в 1948 р. і від того часу вона є постійною членкою.

Пані Маланчук у своїй особистій щоденній праці є книговодом в одній едмонтонській фірмі і маючи фінансовий досвід вона присвятила дві канденції для нашого відділу будучи його касиркою пані Маланчук надзвичайно точно провадила фінансові книжки відділу. Вона була також в ріжних комітетатх, де лиш її помочі було потрібно, як у комітетах контрольної комісії через кілька років, садка, української школи, СУМК та місячних комітетах.

Пані Маланчук є мамою двох дітей, які перейшли усі установи в нашій громаді як в українській школі і недільній та організації. Також покінчили Альбертійський університет.

Відділ С.У.К. при Катедрі Св. Івана вшановує пані Розалію за її 27-літню приналежність і працю для добра нашої церкви і організації.

Тепер приступаємо до вшанування переходових членок.

Перша була пані Мирося Дікур, про яку говорила пані Емма Верхомин. Мирося Дікур належить вже 36 літ до Союзу Українок Канади. Вона була членкою в відділах: Вегревил, Оттаві і Едмонтоні. Вона походить з славної родини Віктора і Юстини Купченків. Свої таланти вона одідичила від родичів. Вона вписалася до відділу Св. Ольги у Вегревил, маючи лише 21 літ. Занимала позиції голови і секретарки. Була учителькою української і недільної школи. Маючи скінчену музичну освіту, не можна поминути, щоб не згадати про її великі заслуги талановитої диригентки, яка невтомно працювала до поширення церковної і народної пісні. В сумківській організації також диригувала хором і була головою Надзірної Ради. Була головою Народного Дому і була редакторкою куховарської книжки під назвою "The Hostes" яку відділ Св. Ольги видав.

В той час за її стараннем зорганізовано відділ Союз Українок Канади у Кагвин. Інтересувалася справами загального громадського характеру в Вегревил належала до інших організацій, а саме: комітет I.O.D.E., Дорадчої Ради Бібліотеки, була головою жіночої Ліберальної Аосціяції, а пізніше вшанована почесною головою.

В 1949 р. п-во Дікурі перенеслися до Оттави, де муж був вибраний послом до федерального парляменту з Вегревильського округа. Тут пані Дікур розгорнула багато діяльности. За її ініціятивою відділ Св. Софії зорганізувався 6 лютого 1952 р. Вона була вибрана першою головою і під її вмілим проводом, відділ почав вести ширшу освітно-культурну працю. За її головства улаштували першу виставку образотворчого мистецтва картин українського артиста-маляра пана Танчука.

В 1957 році родина Дікурів перенеслася до Едмонтону і пані Дікур відразу взяла участь в організаційній і громадській праці. В центральній управі С.У.К. занимала позиції як касирки а опісля заступниці голови.

Пані Дікур як дружина судді Дікура брала активну участь в інших організаціях де представляла наше суспільство перед співгорожанами Канади. Вона була діяльною членкою у різних організаціях. Вислужила 11 літ як провідна члена. Позатим репрезентувала Альберту у Дорадчій Раді Святкування 100-річчя Канади Монтреалі 1967 року. Була заступниця „Клюб Двадцятого Століття".

Мирося Дікур цікавилась виховною працею при Інституті Св. Івана, де входила в дирекцію і занимала головство жіночого комітету. Як свідома матір вона виховала три сини в українськім дусі, які покінчили університетську освіту з високими відзначеннями. Всі провадять свою правничу професію в Едмонтоні.

Пані Фрозіну Шевчук-Романчук представила пані Оля Райчиба і так про неї говорила: Пані Шевчук-Романчук походить з дому Гавриляків. Народилася в Васел, Альберта. По одруженню з Петром Шевчуком замешкали у Торгилд, де Петро провадив підприємством. Нім відділ С.У.К. зорганізувався пані Фрозіна навчала в Недільній школі, а наколи зорганізувався відділ ім. Ольги Басарабової, вона стала секретаркою і касиркою. Співала в хорі.

В 1954 р. п-во Шевчуки перебралися на околицю Вілінгдон, де зараз пані Фрозіна вписалася до відділу ім. Наталії Кобринської і займала різні пости.

Перебралася до Едмонтону 1958 р. пані Фрозіна стала членкою відділу при Катедрі Св. Івана, при якім і досі працює. Була в Надзірній Раді старшого СУМК, касиркою катедрального хору, та в різних комітетах. Вона має талант співачки з гарним альтовим голосом.

В 1968 р. несподівано помер її чо-

ловік Петро і вона переболіла тяжкий життєвий удар.

Втішається двома донечками яких виховала в українськім дусі.

Пані Фрозіна тепер вийшла заміж за пана Романчука, який також працює при нашій організації.

Пані Оля Райчиба представила ще одну переходову членку пані Анну Томюк з роду Рачук. Народилася в Смокі Лейк. По одруженні з Юрієм Томюком, молода пара оселилася в Нюбрук а пізніше в Торгилд. Пані Томюк була присутня 1950 р. на перших зборах в новозорганізованім відділі С.У.К. ім. Ольги Басарабової і зайняла пост касирки. Не було жодної діяльности в відділі, де б вона не брала активної участи.

В 1964 р. пані Томюк пережила болючо несподівану смерть свого чоловіка. Вона мусіла провадити підприємством, що залишив її чоловік.

В 1967 р. замешкала в місті Едмонтоні і включилась до праці у Відділі при Катедрі Св. Івана де й далі продовжує свою активну працю при різних комітетах. Була касиркою при відділі і при Централі С.У.К. Втішається двома донечками.

Грамоти і відзнаки смолоскип С.У.К. вручувала вшанованих членкам голова відділу пані Василина Бойко, а грамоти Союзу Українок переходовим членкам пані Анастасія Шемелюк — голова Українок Канади.

Після цієї святочної імпрези, членки Катедрального хору під проводом Романа Солтикевича відспівали три пісні при акомп. фортепіяна Варвари Верхомин. Кінцеве слово подяки склала пані Ольга Ганночко, а о. В. Лакуста провів молитву.

Пані Олександра Фарина — голова соціяльного комітету і її комітет подали смачну перекуску з чаєм.

Марія Ґрекул — кор. секр.

БЛ. П. ПАВЛО СТАДНИК
Роблин, Ман.

Бл. п. Павло Стадник упокоївся в Бозі в четвер 13 листопада в своїому домі в Ґрендв'ю, Ман., проживши 81 років трудолюбивого життя.

Народився Павло в м. червні 1894 р. в селі Велавче, Теребовля, Галичина. прибув до Канади разом з родичами (батьками) в р. 1898 і поселилися в околиці Січ, Ман. Дня 12 лютого 1918 р. одружився з Марією Бриянтович. Там же господарили до р. 1928-го, опісля переселилися до Петлюра, Ман., і тут фармерували до 1947 р. Звідси переселилися до Ґилберт Плейнс, Ман. Дружина Марія упокоїлася р. 1950. (Син Михаїл упокоївся р. 1952). Опісля Покійний переселився до Ґрендв'ю, Ман., де проживав до останнього часу свойого життя. Залишив в смутку дітей: сина Василя з родиною в Петлюра, Ман.; дочки: Теклю заміжня Шовдра в Давфин, Ман., Василину Мельник в Брендон, Ман., Олесю Павлюк в Форт Мекмирі, Алта., Савелю Плавіцьку в Давфин, 18 внуків і 15 правнуків. Братів: Олекса і Стефан в Ґрендв'ю, Ман., Микола в Шовл Лейк, Ман., Федір в Саскатуні, сестру Анастасію Бевза в Овкборн, Ман.

Похоронні відправи відбулися за таким порядком: в неділю, 16 листопада ц. р. була відслужена Панахида з Літією о год. 8:30 веч. у похоронному заведенні в Роблин. Служив Всеч. о. прот. Є. Труфин, дякували п-во Юрій і Леонтина Піць, зо співучастю співаків з Роблин, Ман.

У понеділок 17 листопада, 1975 р. Заупокійна Богослужба з похороном в Петлюра, Ман. Служили ті ж самі, що і в Роблин. Родина була присутня і багато молящих, що знали Покійного. Після закінчення похорону, тіло було похоронене на цвинтарі в Петлюра біля церкви. Опісля відбувся поминальний обід, на якому були всі присутні: родина й учасники похорону. Також було вшановано покійного короткою програмою за обідом. Промовляли Всеч. о. Є. Труфин, син Василь, який подякував всіх присутнім за участь, також дочка Текля Шовдра від себе зложила подяку сестрицтву при церкві за видачу пом. обіду і за все християнське діло та за участь. На нев'янучий вінець покійному було зложено під час останнього цілування в сумі $100.00, з котрих призначено на нашу пресу, а саме: $25.00 на „Вісник" і $15.00 на „Промінь", решту призначено на місцеву церкву.

* * *

Родина покійного складає щиру подяку всім учасникам похорону за труд і молитви, сестрицтву при церкві за видачу обіду, дякам за гарний спів і всім хористам, Всеч. о. прот. Є. Труфинові за співчутливі слова під час відправ, а зокрема всім, тим, що причинилися до цього похорону подаючи свою помічну руку в час нашого смутку. Жертводавцям за пожертви з приводу цього похорону! Всім щира і сердечна подяка! Син Василь, дочки: Текля, Василина, Олеся і Савеля з родинами.

Нехай цих пару слів будуть покійному на добру згадку. Нехай Всемилосердний Господь Бог подасть йому вічний спокій в Своїх Оселях і вчинить Йому Вічну Пам'ять!

Приятель

УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА

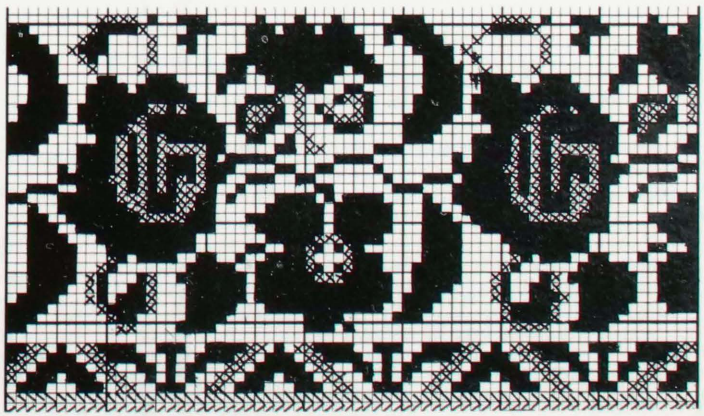

Фрагмент вишивки з народної сорочки з Дрогобича вишитий хрестиком й косичкою.

Барви ниток: ■ — чорна; × — червона (ясна).

Ефектовний взірець до вовняної білої сукні.

СУК Музей — Торонто Філія

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

засилає відділ Союзу Українок ім. Св. Кн. Ольги при Катедрі св. Володимира в Торонті — Центральній управі Союзу Українок, нашим церковним Ієрархам і священикам, редакції журнала „Промінь", членкиням по відділах та їх родинам і всьому українському народові.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Д. Гетьманчук — голова **Ю. Головата** — секр.

Найкращі побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

членки відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки

при Катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпегу

Центральній управі Союзу, редакції й читачам журнала „Промінь", членкам усіх відділів та їх родинам і всьому українському народові.

Соня Бейзик, голова
Мирослава Карпяк, кореспонд. секр.

З нагоди свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО

вітаємо все наше Духовенство, Центральний провід нашої організації, всіх членів складових організацій Союзу Українців Самостійників і редакцію нашого журнала „Промінь". Бажаємо багато сил, витривалости й Божого благословіння ще довгі роки працювати на рідній ниві.

...„В цій країні ми багаті,
І все маєш на столі,
Добробут у нашій хаті
И спокій в людях на землі.
А далеко день мільйони
Наших страждучих людей
Замість тих Різдвяних дзвонів
Чують плач своїх дітей..."
„На свята" М. Теслюк

Екзекутива СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ — Відділ Доньки України — Монтреаль

Заряд і членки відділу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні

бажають

редакції „Промінь", центральній управі Союзу Українок Канади, усьому нашому членству та українському народові

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і світлих успіхів
у НОВОМУ 1976 РОЦІ!

Василина Бойко, голова,
Марія Ґрекул, кор. секретарка.

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

бажаємо

усій нашій родині, приятелям і знайомим.
Христос народився! Славімо Його!

ЯКІВ і ОРИСЯ ГУЧКОВСЬКІ
Брентфорд, Онт.

Веселих Свят Різдва Христового
та щасливого НОВОГО РОКУ

бажає

Центральній Управі Союзу Українок, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам по відділах та їх родинам, парохові о. Гудимі з родиною та всьому українському народові

Відділ ім. Лесі Українки
у Брентфорді, Онт.

Оксана Гриньків — голова
А. Пережак — секр.

Весепих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого

НОВОГО РОКУ

бажаємо

всім нашим приятелям
і всьому українському народові
як у вільному світі, так і в Україні!

ВОЛОДИМИР і МАРІЯ КОСТЮКИ
Вінніпеґ, Ман.

СХІДНЯ ЕКЗЕКУТИВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

вітає Митрополитів Української Православної Церкви, Світлу Консисторію, все Духовенство, Централю Союзу Українок Канади та всіх членок Союзу, складові організації ТУС - СУМК, Редакцію „Променя" та весь український народ в Україні й всьому світі.

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Галина Синишин, голова **Надія Грицина,** кор. секр.

Веселих Свят

РІЗДВА ХРИСТОВОГО

і щасливого

НОВОГО РОКУ

бажаємо

Централі Союзу Українок Канади, редакції та читачам журнала „Промінь", всім членкам та їх родинам по свіх відділах, і всьому Українському Народові!

Провінційна Екзекутива
Союзу Українок на Саскачеван

Емілія Табашнюк — голова
Т. Гарбар — кор. секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

засилають

членки відділу ім. Лесі Українки
в Давфині, Ман.

Вітаємо центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію й адміністрацію журнала „Промінь", всі провінційні управи і всіх членок по відділах Союзу Українок та ввесь Український Народ по всьому світі.

Розалія Грицай, голова
Марія Білоус, секр.

Найщиріші побажання

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В САСКАТУНІ

центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Ольга Андрущак, голова **Доб. Леся Удод,** кор. секр.

Найщиріші побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

Центральній управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", провінційним екзекутивам і всім членкам Союзу Українок та їх родинам і всьому українському народові

засилають

членки відділу ім. Олени Пчілки
в Йорктоні, Саск.

Анна Кучерява, голова **Галя Зузак,** секр.

Нашій дорогій родині,
нашим добрим друзям і знайомим
бажаємо
Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щаспивого
НОВОГО РОКУ 1976!

Петро і Стефанія Пауші

Едмонтон

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та Щасливого Нового Року
бажає
БОРИС ТЕОФІЛЬ ПАУШ, власник
"Particular People Pick Paush
the most walked about shoes in town"

PAUSH FINE SHOES
B. T. (BORIS) PAUSH

BONNIE DOON SHOPPING CENTRE **Phone**
Edmonton **466-1437**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
центральній управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", членкам усіх відділів і нашим прихильникам
бажає
ЖІНОЧЕ Т-ВО ім. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
ВІДДІЛ у ВІННІПЕҐУ
Марія Кушнірик, голова
Василина Кутний, секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
всім нашим покупцям і прихильникам
від
M. & S. MEAT MARKET
915 Main St., Tel. 942-4924
WINNIPEG, MANITOBA.

Відділ Союзу Українок
ім. Лесі Українки
у Ванкувері, Б. К.
бажає
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
Центральній управі Союзу Українок, провінційним екзекутивам, редакції і адміністрації журнала „Промінь", і всім його читачам, членкиням по відділах та їх родинам.
Л. Митрук, голова **П. Клюкевич,** реф. „Променя"

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
З нагоди свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО й НОВОГО РОКУ
від
ZAWIDOSKI FUNERAL HOME
PHONE 589-4911
724 Selkirk Ave., WINNIPEG, MAN.
Одиноке українське похоронне заведення у Вінніпезі!

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ТРАНСКОНІ, МАН.

б а ж а є

Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах і їх родинам

Веселих Свят Різдва Христового

і Щасливого Нового Року

А. Гудима, голова **О. Михальчук,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

СЕРГІЙ РАДЧУК

АДВОКАТ і НОТАР

(Serge Radchuk, LL.B., LL.M., D.Jur.)

Suite 1114

Bank of Montreal Bldg., **330 Portage Ave.,**
WINNIPEG, MAN. PHONE 942-0448

Веселих Свят Різдва Христового
і Щасливого Нового Року
всім нашим покупцям, українському
громадянству та всьому
нашому народові
б а ж а є

MONTREAL FUR CO.

FUR COATS MADE TO ORDER, REMODELLED
CLEANED and STORED

S. Kushnir, Prop. **502 Selkirk Ave.**
Phone JUstice 9-4445 **Winnipeg 4, Man.**

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ
і НОВИМ 1976 РОКОМ

в і т а є м о

всіх наших клієнтів і прихильників
і ввесь український народ

WAWRYKOW & OGARANKO

Barristers, Solicitors and Notaries Public

235 McGregor St. **Winnipeg, Man.**
Phone 589-8339

MYRON J. OGARANKO, B.Sc. LL.B.
KENNETH ALYLUIA, B.A., LL.B., LL.M.
ELI POTKONJAK, B.A., LL.B.

Провінційна екзекутива
Союзу Українок Канади на Алберту
б а ж а є

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛЮВОГО НОВОГО РОКУ

управам і членству всіх складових організацій СУС та нашому духовенству УГПЦ в Канаді. Зокрема вітаємо рідзвяним привітом Центральну управу Союзу Українок Канади, редакцію та читачів „Променя", членкинь відділів і загально все українське суспільство.

Ольга Мельничук, голова
Марія Самоїл, кор. секретарка
Наталка Мельничук, рек. секр.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

з а с и л а є м о

Нашій родині, приятелям і знайомим.

Христос Народився! — Славімо Його!

АНДРІЙ і АНГЕЛИНА ПАВЛИКИ

Вінніпеґ, Ман.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є м о

нашій родині, нашим приятелям, редакції журнала „Промінь" і всьому членству Союзу Українок.

СТЕФАН і МАРІЯ ГАРБУС

1918 Sommerfeld Ave. **Saskatoon, Sask.**

Веселих Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого
НОВОГО РОКУ
від
CROPO FUNERAL CHAPEL
Telephone 586-8044
N.W. Main at Luxton Winnipeg, Man.
Thomas B. Cropo — president

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
всім членам, прихильникам і всьому українському народові в Україні й у світі
ОЩАДНО-КРЕДИТОВА СПІЛКА
„КАРПАТІЯ"
Вступайте в члени і користайте з наших услуг!
CARPATHIA CREDIT UNION LTD.
862 Main Street Phone 586-8431
Winnipeg, Man.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилає
Центральній управі Союзу Українок Канади, провінційним екзекутивам, членству відділів і всьому українському народові
Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки
в Форт Френсес, Онт.
Катерина Рогожа, голова **Марія Гушуляк,** секр.

Христос народився! Славімо Його!
Упраїнська Греко-Православна Громада
св. Преображення в Йорктоні, Саск.
сердечно вітає
Блаж. Владику Митрополита Андрея, Єпископат, Консисторію, духовенство і вірних УГПЦ в Канаді з нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО та бажає усім
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!
о. Степан Зузак, парох
Т. Клевчук, голова **В. Грегорі,** секр.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та НОВОГО РОКУ
щиро сердечно вітаю Центральну управу і всіх членок проводу, провінційних екзекутив, та складових організацій С..У. С. Пересилаю привіт нашому духовенству УГПЦ в Канаді, вітаю редакцію „Променя" та його читачів!
Марія Вакалюк, рефер. „Променя" в централі

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає
Відділ ім. Ольги Кобилянської
у Чилевек, Бр. Колюмбія
Центральній Управі Союзу Українок, членкам усіх відділів в Канаді, редакції журнала „Промінь" і всьому українському народові.
Розалія Григірчук, голова **Анна Крип'якевич,** секр.

Щирі Побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
та щасливого НОВОГО РОКУ
засилає
своїй родині і всім своїм приятелям редакції журнала „Промінь" та його читачам.
МАРІЯ ГРИЦЕНКО, Ванкувер

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажає своїм покупцям і приятелям
Sytnick Artificial Flowers Only
ARANGING WEDDING BOUQUETS,
CORSAGES, TABLE ARRANGEMENTS,
FUNERAL DESIGNS, SPRAYS, CROSSES,
Phone 638-4788 **161 Oak St.**
DAUPHIN, MANITOBA

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

всім своїм клієнтам, приятелям
і всьому українському народові

P. A. WOLANSKI

Public Accountant and Auditor

TAX CONSULTING AND APPEALS
LICENSED: RICHMOND & VANS.

P. O. Box 94001, Richmond, B.C. V6U 2A2
Tel. 263-9930 Day or Night

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає своїм покупцям і приятелям
MANUFACTURERS & IMPORTERS
WHOLESALERS & RETAILERS

Asian Trading Co. of Canada

CANADIAN MINK COATS & the other FUR COATS,
LADIES WIGS, HAIRPIECES & ACCESSORIES
MEN'S (Human Hair) WIGS & TOUPEES
1429 - 1431 Queen Street West at Lansdowne Ave.
Toronto — Ontario M6K 1M3
(416) 535-2903

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає
всім своїм покупцям і приятелям

SHUMSKY JEWELLERS

JEWELLERY, DIAMONDS, WATCHES, CRYSTAL
& 10 K — 18 K JEWELLERY
REPAIR WATCHES & JEWELLERY
Satisfaction guaranteed
766 Queen St. W. Toronto, Ont. M6J 1E9
Tel.: 363-1773

Веселих Свят Різдва Христового
та щасливого Нового Року

бажають

родині, приятелям та усім своїм покупцям,
ПІДПРИЄМЦІ:

ПАВЛО БОЖИК і СТЕПАН СТАНЬКО

SWANSE JGA

2295 Bloor St. W.
Toronto, Ont.

КАРАСЕВИЧ, КАРАСЕВИЧ
і КАРАСЕВИЧ

Адвокати, Повновласники і Нотарі

John George Karasevich, Q.C. Res. Ph. 339-2838
John Gregory Karasevich, LL.B. Res. Ph. 253-9973
Gerald Raymond Karasevich, B.A., LL.B.
Res. Ph. 668-9869

Перепроваджують всякі справи, карні, цивільні, спадкові, розводові, позичкові й інтабуляційні.

KARASEVICH, KARASEVICH & KARASEVICH
467 Henderson Highway Winnipeg, Man. R2K 2H7
Telephone: 668-6144

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

своїм клієнтам і приятелям

NESTOR A. KRIPIAKEVICH, B.A., LL.B.
EDWARD PARFENIUK, B.Sc. (M.E.) LL.B.

MARTENS, KRIPIAKEVICH, DENNEHY,
PARFENIUK & ERNST
BARRISTERS & SOLICITORS

609 Somerset Place 294 Portage Ave.
Winnipeg, Man. R3C 0B9

Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

бажаємо

родині, всім нашим приятелям, центральним управам складових організацій СУС, духовенству УГПЦ в Канаді та всьому українському народові в Україні та у вільному світі

ПЕТРО і ЗОНЯ КРЕПЯКЕВИЧІ

Вінніпеґ, Ман.

Найщиріші Побажання
Веселих Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року
засилає

ВІДДІЛ ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
в Ейлишем, Саск.

Центральній Управі Союзу Українок, провінційним екзекутивам, редакції і читачам журнала „Промінь", членкам по відділах і всьому українському народові.

Христос Родився!
Славімо Його!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є

всім своїм приятелям і покупцям

WALTER HRYNYK

REAL ESTATE & MORTGAGE BROKER
Member of the Toronto Real Estate Board

744 Queen St. West — **Toronto, Ont.**
Office: 363-5316 — **Residence: 363-4885**

Веселих Свят Різдва Христового
та щасливого НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

усім своїм приятелям, знайомим
і всьому українському народові в Україні
й у світі

ІВАН і ГАННА ЧАБАН
Торонто, Онт.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Центральній Управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", членкам по відділах та їх родинам і всьому українському народові

з а с и л а ю т ь

членки відділу ім. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
в Мічам, Саск.

З. Марковська, голова — **О. Борса,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

з а с и л а ю т ь

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції журнала „Промінь", всім членкам по відділах та їх родинам

Членки відділу ім. Ольги Кобилянської
в Смокі Лейк, Альберта

Марія Паламарчук, голова — **Марія Колотайло,** секр.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а ю т ь

членки відділу ім. Хариті Кононенко
в Кридор - Блейн Лейк, Саск.

Центральній Управі Союзу Українок, редакції журнала „Промінь", членкам по відділах та їх родинам і всьому українському народові.

Марія Цьона, реф. „Променя"

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

б а ж а є
всім своїм клієнтам і покупцям

BLAINE LAKE FARM EQUIPMENT (garage)
and HI - WAY INN (cafe)

prop. M. S. CIONA
Blaine Lake, Sask.

З нагоди РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і надходячого НОВОГО 1976 РОКУ

— **Управа** —

МУЗЕЮ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

— **в Саскатуні** —

вітає

Центральну управу СУС і його складові організації — Союз Українок, СУМК, членство по відділах, українське громадянство в Канаді, жертводавців Музейної Фундації і ввесь український народ.

бажаємо ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і щасливого НОВОГО РОКУ!

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого НОВОГО РОКУ!

Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутива, редакції журнала „Промінь", всім членкам відділів Союзу Українок і всьому українському народові.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

ВІДДІЛ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ В М. ЛАШІН

Н. Лазоренко, голова **Л. Рудич,** секр.

З НАГОДИ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

РЕКТОР, СЕНАТ, ДИРЕКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕЗІ

сердечно вітають

Первоієрарха Української Греко-Православної Церкви в Канаді — Його Блаженство Блаженнішого Митрополита Андрея, Священний Єпископат, Світлу Консисторію, Президію і Голову її, Всечесніше Духовенство, правих Церковних Громад, їх членів і парафіян, Верховну Управу Ордену Св. Андрея, їх відділів і членів, членів і жертводавців Колеґії Св. Андрея, Крайову Управу Союзу Українців Самостійників та всіх членів їх Складових Організацій, читачів „Променя", його Редакцію і працівників, та ввесь український народ...

усіх поздоровляємо ЩАСТЯМ, ЗДОРОВ'ЯМ а ДОБРОМ
і бажаємо *ВЕСЕЛИХ СВЯТ та ЩАСЛИВОГО 1976-го РОКУ!*

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

Учителі Рідних Шкіл і Садочків!

Щойно вийшов з друку збірник
„ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ"

Укладу музики Євгена Вавринюка, учителя державних і рідних шкіл.

„Пісні для дітей" спеціяльно призначені для шкільних дітей і середньої молоді. Ось що говорить автор у передмові до збірника:

„Збірник складено так, щоб виховники мали вільний вибір відповідно до рівня своїх учнів. Кожна пісня має фортепіяновий супровід. Деякі з них надаються для драматизації.

Підставою у вивченні Української мови може бути також і пісня. Діти з природи люблять співати... Музика може стати ключем до вивчення мови".

Збірник „Пісні для дітей" містить 56 пісень з нотами. Виданий заходами Ради Української Школи з Фундації ім. В. Сарчука. Ціна $2.75 для шкіл. Замовляти:

UKRAINIAN EDUCATIONAL COUNCIL OF CANADA

9 St. Johns Avenue
Winnipeg, Manitoba
R2W 1G8

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилає всім своїм клієнтам

Я. О. Масцюх

АДВОКАТ і НОТАР

Заступає в справах судових, цивільних і карних.
Полагоджує маєткові справи.

900 Lindsay Bldg., **Office Phone 943-0416**
228 Notre Dame Ave. **Res. Phone 339-5628**
WINNIPEG, MAN.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ
в Роблин, Ман.

Центральній Управі Союзу Українок Канади, Провінційним екзекутивам, редакції журнала „Промінь", членкам Союзу та вьому українському народові.

Павліна Бугєра, голова **Анна Горбай,** секр.

Найкращі побажання Веселих Свят
і Щасливого Нового Року

від

VEGA TEXTILES

OVERSEAS PARCEL SERVICE LTD.

1014 Main Street Phone 582-4744
Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

читачам „Променя"

ВЗАЇМНА ПОМІЧ

UKRAINIAN FRATERNAL SOCIETY OF CANADA
FRATERNAL LIFE INSURANCE
235 McGregor St. **Tel. 586-1364**
WINNIPEG.

Найщиріші Побажання

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

своїм членам і прихильникам

STEPPE CREDIT UNION

1175 Main St. Ph. 582-7345
Winnipeg, Man.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

K. BILESKI

870 Kildonan Drive Phone 667-6881
WINNIPEG

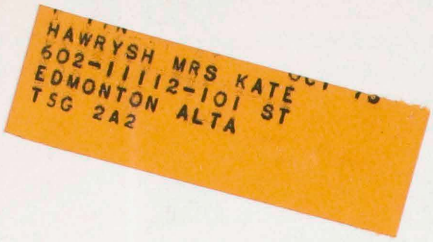

Дар для „Променя"

Пані Олександра Кампінська-Тацюн, довголітня членкиня Союзу Українок Канади у Тандер Бей, Онт., подарувала в користь журнала „Промінь" сто примірників своєї книжки

ВЕСІЛЬНІ ОБРЯДИ І ЗВИЧАЇ.

В ці книжці пані Тацюн, як авторка, оповідає про те, як в її рідних сторонах в Україні, в Сокальщині, відки вона родом, відбувалось весілля. Є тут подані всі обрядові форми, весільні пісні та інше.

Книжка ілюстрована деякою народньою ношею Сокальщини та іншими знімками. Весь прихід з продажі піде на журнал „Промінь". Ціна $2.00 з пересилкою.

Замовляти:

PROMIN
Box 3551, Sta. B.
Winnipeg, Man. R2W 3R4

НОВИЙ ЖУРНАЛ ГУМОРУ І САТИРИ

В місяці грудні, цього року, появилось в Канаді перше число журнала гумору і сатири під назвою „КАНАДУН". Цей журнал приготовляє і публікує група молодих українців з Вінніпегу, разом з деякими дописувачами з різних місць Канади. Журнал друкується в модернім, малім, кишеньковім форматі на 68 сторінок, в люксусовій обкладинці та добрім папері. „КАНАДУН" багато ілюстрований оригінальними рисунками з сучасного життя, історичними матеріялами та матеріялами загально світового гумору.

„КАНАДУН" публікується основно в мові українській і частинно в англійській. Журнал видається щомісяця, дня 15. „КАНАДУН" відкритий для всіх дописувачів та артистів (і початківців!). Журнал є цілковито не залежним від політичних партій. Редакцій колегія (імена подані в „КАНАДУНІ"), детально обговорила на своїх засідання, всі потрібні аспекти забезпечення видавання журналу протягом цілого першого року. Широкий загал читачів може швидко і легко допомогти нашій талановитій і творчій молоді у їх не легкім завданні, своїми замовленнями журналу „КАНАДУН". Передплата: $10.00 — на рік. Адреса:

„КАНАДУН"
Box 178
St. Vital Post Office
Winnipeg, Manitoba

Новий журнал гумору „КАНАДУН", можна набути в українських книгарнях по цілій Канаді та частинно в ЗСА. Підтримайте цей журнал гумору і сатири, якого бракувало на нашому книжковому ринку в Канаді вже декілька десятиліть! Це журнал який приготовила наша активна і передова молодь.

ПРИ ПРАЦІ ДЛЯ „ПРОМЕНЯ"

Торонто, Онт. — З нагоди зустрічі громадян з головою Союзу Українок Канади, пані А. Шемелюк і редакторкою „Променя" пані Н. Когуською в катедрі св. Володимира в Торонті переведено збірку на пресовий фонд журнала, яка принесла $63.00

Саскатун, Саск. — Відділ ім. О. Кобилянської, реф. М. Гарбус переслала $48.00 на передплати, також пожертву на пресовий фонд журнала від Саск. Пров. Екзекутиви Союзу Українок Канади $25.00

Вінніпеґ, Ман. — Відділ ім. Л. Українки при Катедрі Пресв. Тройці, реф. Д. Черевик доручила $203.00 на поновлені передплати.
Відділ ім. Княгині Ольги при Соборі Св. Покрови, реф. С. Пелех доручила $60.00 на передплати.

Норт Бетлфорд, Саск. — З нагоди ювілею подружжя п-ва Михайла й Марії Тимофійчуків збірку на прес фонд переслала П. Чижовська $15.00

Васетна, Алта. — Е. Лехкодух переслала пожертву на нев'янучий вінок і $48.00 на передплати.

Содборі, Онт. — Марія Макаренко $18.00 на поновлені передплати.

Гамільтон, Онт. — З поминального обіду бл. п. Токарчука, збірку на пресовий фонд журнала переслав о. В. Федак $30.00

Торонто, Онт. — Відділ ім. Княгині Ольги, реф. В. Кузьменко жертву на нев'янучий вінок і $33.00 на передплати.

Едмонтон, Алта. — Відділ при катедрі Св. Івана, секр. М. Ґрекул переслала пожертви на нев'янучі вінки й Різдвяний привіт.
Референтак журнала, О. Лукомська $18.00 на передплати.

Айтуна, Саск. — Відділ ім. Княгині Ольги з нагоди 40-ліття існування Марія Гупка переслала на пресовий фонд $15.00

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

П-во Н. Тимочко, Ошава, Онт. з нагоди ювілею подружжя зложили на прес фонд журнала	$15.00
О. М. і д-ка Л. Боднарчук — Торонто	10.00
Пані: Ольга Станько — Торонто	5.00
Една Павлик — Торонто	5.00
Марія Іванець — Лойдминстер, Алта	4.00
Ґ. Ковалик — Едмонтон	4.00
Надія Мадей — Монтреал	3.00
Ольга Сабара — Вінніпеґ	3.00
Марія Світик — Келгарі	2.00
Анна Самотюк — Вінніпеґ	2.00
Марта Острижнюк — Вінніпеґ	2.00

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Пані: Д-ка Ольга Бойчук — Канора, Саск.	1
В. Кузьменко — Торонто, Онт.	1
І. Деда — Вінніпеґ, Ман.	1
А. Ґудзяк — Вінніпеґ	1